

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 28. juni 2023
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2019/0272 (COD)**

**8143/1/23
REV 1**

**PECHE 124
CODEC 567
PARLNAT 145**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fastsættelse
af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og
Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001,
(EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning
(EU) 2016/1627
– Vedtaget af Rådet den 26. juni 2023

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/...

af ...

**om fastsættelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun
i det østlige Atlanterhav og Middelhavet,
om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, (EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833
og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 232 af 14.7.2020, s. 36.

² Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 26.6.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) En af formålene med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ er at sikre at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer indebærer bæredygtige økonomiske, miljømæssige og sociale fordele.
- (2) Ved Rådets afgørelse 98/392/EF² godkendte Unionen De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, som indeholder principper og regler for bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

- (3) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet¹ ("konventionen").
- (4) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT"), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 21. ekstraordinære møde i 2018 henstilling 18-02 om fastsættelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ("forvaltningsplanen"). I forvaltningsplanen følges opfordringen fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS) til ICCAT om at fastsætte en flerårig forvaltningsplan for bestanden i 2018, da bestandens nuværende situation øjensynligt ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun, som blev fastsat ved henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04, men uden at svække de eksisterende overvågnings- og kontrolforanstaltninger.
- (5) ICCAT-henstilling 18-02 ophæver henstilling 17-07, der blev gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627².

¹ International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

- (6) På sit 26. ordinære møde i 2019 vedtog ICCAT henstilling 19-04 om ændring af den flerårige forvaltningsplan, der blev fastsat ved henstilling 18-02. ICCAT-henstilling 19-04 ophæver og erstatter henstilling 18-02. Denne forordning bør gennemføre henstilling 19-04 i EU-retten.
- (7) Denne forordning bør også, hvis det er relevant, helt eller delvist gennemføre ICCAT-henstilling 06-07 om opdræt af almindelig tun, 18-10 om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet, 96-14 om overholdelse i forbindelse med fiskeri efter almindelig tun og nordatlantisk sværdfisk, 13-13 om indførelse af et ICCAT-register over fartøjer med en længde overalt på over 20 meter, der har tilladelse til at drive fiskeri i ICCAT-konventionsområdet og 16-15 om omladning.

- (8) Den holdning, som Unionen indtager i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, skal baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig målsætningen om gradvis genopretning og opretholdelse af populationerne af fiskebestande over et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte ("MSY"), samt målsætningen om at skabe de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter. Ifølge SCRS' rapport fra oktober 2018 er fangster af almindelig tun ved en fiskeridødelighed på $F_{0,1}$ i overensstemmelse med en fiskedødelighed, der kan give MSY (F_{msy}). Biomassen for bestanden anses for at være på et niveau, der kan give MSY. Biomasseværdien $B_{0,1}$ svinger fra at ligge over dette niveau for middel og lave rekrutteringsniveauer til at ligge under dette niveau for det høje rekrutteringsniveau.
- (9) Forvaltningsplanen tager hensyn til kendetegnene ved de forskellige redskabstyper og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af forvaltningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne fremme kystnære fiskeriaktiviteter og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, navnlig redskaber og metoder, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.

- (10) Der bør tages hensyn til de særlige kendetegn og behov for fiskeri af mindre omfang og ikkeindustrielt fiskeri. Ud over de relevante bestemmelser i ICCAT-henstilling 19-04, som fjerner hindringer for deltagelse i fiskeri efter almindelig tun for fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, bør medlemsstaterne gøre en yderligere indsats for at sikre en retfærdig og gennemsigtig fordeling af fiskerimulighederne mellem flåder af fartøjer til fiskeri af mindre omfang, ikkeindustrielle flåder og større flåder på en måde, der er i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

- (11) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik overholdes, er der vedtaget EU-retsakter om oprettelse af en ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, som også omfatter bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹, der opretter en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse med en overordnet og integreret strategi, som skal sikre overholdelse af alle reglerne i den fælles fiskeripolitik. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011² fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008³ oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Disse forordninger indeholder allerede bestemmelser, der omfatter en række af de foranstaltninger, der er fastlagt i ICCAT-henstilling 19-04, såsom fiskerilicenser og -tilladelser, samt visse regler om fartøjsovervågningssystemer. Det er derfor ikke nødvendigt at, nærværende forordning indeholder bestemmelser, der omfatter disse foranstaltninger.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

³ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

- (12) Forordning (EU) nr. 1380/2013 indfører begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse. ICCAT-konceptet for mindstestørrelse bør gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for at sikre konsekvens.
- (13) Ifølge ICCAT-henstilling 19-04 skal almindelig tun, som er fanget og er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, smides ud, og det samme gælder for fangst af almindelig tun, som overskrider de grænser for bifangster, der er fastsat i deres årlige fiskeriplaner. Med henblik på Unionens opfyldelse af sine internationale forpligtelser i henhold til ICCAT fastsætter artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98¹ undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse af bestemmelserne i henstilling 19-04, der fastlægger kravet om udsmidning af almindelig tun om bord på fartøjer, der overskrider deres tildelte kvote eller deres højest tilladte bifangst. Anvendelsesområdet for denne delegerede forordning omfatter fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri. Det er derfor ikke nødvendigt, at nærværende forordning omfatter sådanne forpligtelser til udsmid og genudsættelse, og nærværende forordning berører således ikke de tilsvarende bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/98.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

- (14) På det årlige møde i 2018 anerkendte konventionens kontraherende parter behovet for at styrke kontrollen med visse aktiviteter vedrørende almindelig tun. Til dette formål blev det på dette møde aftalt, at konventionens kontraherende parter med ansvar for akvakulturbrug bør sikre fuld sporbarhed for aktiviteter i forbindelse med anbringelse i bur og bør foretage stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010¹ indeholder bestemmelser om et elektronisk fangstdokument for almindelig tun ("eBCD"), som gennemfører ICCAT-henstilling 09-11 om ændring af henstilling 08-12. ICCAT-henstilling 17-09 og 11-20 om anvendelse af eBCD er for nylig blevet ophævet ved ICCAT-henstilling 18-12 og 18-13. Forordning (EU) nr. 640/2010 er derfor blevet forældet, og Kommissionen har vedtaget et forslag til en ny forordning om gennemførelse af ICCAT's seneste regler om eBCD. Følgelig bør der i denne forordning ikke henvises til forordning (EU) nr. 640/2010, men mere generelt til det dokumentationsprogram for fangst, der anbefales af ICCAT.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

- (16) Eftersom nogle ICCAT-henstillinger ændres hyppigt af de kontraherende parter i ICCAT og sandsynligvis bliver ændret yderligere i fremtiden og for hurtigt at indarbejde fremtidige ICCAT-henstillinger om ændring eller supplering af forvaltningsplanen i EU-retten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår følgende aspekter: frister for indberetning af oplysninger, fangstperioder, undtagelser fra forbuddet mod overførsel af ubrugte kvoter, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, procentdele og parametre, oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, nationale og regionale observatørers opgaver, begrundelser for at afvise at godkende overførslen af fisk, årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om genudsættelse af fisk. Kommissionen, der repræsenterer Unionen på ICCAT-møderne, tilslutter sig endvidere hvert år en række rent tekniske bestemmelser i ICCAT-henstillinger, navnlig vedrørende kapacitetsbegrænsninger, logbogskrav, fangstopgørelsesformularer, omladning og ICCAT-overførselsopgørelser (ITD'er), minimumsoplysninger til fiskeritilladelser, minimumsantal fiskerfartøjer i forhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, specifikationer for kontrol- og observatørordningen, standarder for videooptagelse, protokoller om genudsættelse af fisk, standarder for håndtering af døde fisk, meddelelser om anbringelse i bur eller standarder for fartøjsovervågningssystemer, der bør gennemføres i EU-retten ved bilag I-XV til denne forordning. Derfor bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF også delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring eller supplering af bilag I-XV til denne forordning i overensstemmelse med de ændrede eller supplerede ICCAT-henstillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (17) ICCAT-henstillinger om fiskeri af almindelig tun, nemlig aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel, er meget dynamiske. Der udvikles hele tiden nye teknologier til at kontrollere og forvalte fiskeriet, såsom stereokameraer og alternative metoder, som skal anvendes på samme måde af medlemsstaterne. Der skal ligeledes udvikles driftsprocedurer, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe medlemsstaterne med at overholde ICCAT regler, der gennemføres i EU-retten ved denne forordning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår detaljerede regler for overførsel af levende almindelig tun, overførselsaktiviteter og anbringelse i bur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (18) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er fastsat i denne forordning, berører ikke gennemførelsen af fremtidige ICCAT henstillinger i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (19) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet forvaltningsplan for almindelig tun, bør bestemmelserne vedrørende almindelig tun i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107¹ og (EU) 2019/833² udgå. Med hensyn til artikel 43 i forordning (EU) 2017/2107 er den del, der svarer til sværdfisk i Middelhavet, medtaget i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154³. Visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001⁴ bør også udgå. Forordning (EF) nr. 1936/2001, (EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1).

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

- (20) ICCAT-henstilling 18-02 ophævede henstilling 17-07, da bestandens situation ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun, der blev fastsat ved nævnte henstilling. Forordning (EU) 2016/1627, som gennemførte denne genopretningsplan, bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der generelle bestemmelser om Unionens ensartede og effektive gennemførelse af den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun (*Thunnus thynnus*) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet som vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) EU-fiskerfartøjer og EU-fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som:
 - i) fanger almindelig tun i konventionsområdet og
 - ii) foretager omladninger af eller om bord medbringer, herunder uden for ICCAT-konventionsområdet, almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet

- b) akvakulturbrug i Unionen
- c) tredjelandsfiskerfartøjer og tredjelandsfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som opererer i EU-farvande og fanger almindelig tun i konventionsområdet
- d) tredjelandsfartøjer, som inspiceres i medlemsstaternes havne, og som om bord medbringer almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet, eller fiskevarer, der stammer fra almindelig tun, som er fanget i EU-farvande, og som ikke tidligere er blevet landet eller omladet i en havn.

Artikel 3

Formål

Formålet med denne forordning er at gennemføre den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun som vedtaget af ICCAT, der sigter mod at opretholde en biomasse for almindelig tun over niveauer, der kan give MSY.

Artikel 4

Forholdet til andre EU-retsakter

Medmindre andet er anført i denne forordning, finder denne forordning anvendelse, uden at dette berører andre EU-retsakter vedrørende fiskerisektoren, navnlig:

- 1) forordning (EF) nr. 1224/2009

- 2) forordning (EF) nr. 1005/2008
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹
- 4) forordning (EU) 2017/2107
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241².

Artikel 5
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "ICCAT": Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet
- 2) "konventionen": den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

- 3) "fiskerfartøj": ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserfartøjer, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- 4) "levende almindelig tun": almindelig tun, der holdes i live i en bestemt periode i et faststående tunfiskenet eller overføres levende til en opdrætsinstallation
- 5) "SCRS": ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik
- 6) "rekreativt fiskeri": ikkeerhvervmæssigt fiskeri, der udnytter havets biologiske ressourcer
- 7) "sportsfiskeri": ikkeerhvervmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn
- 8) "bugserfartøj": ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- 9) "fabriksskib": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- 10) "hjelpefartøj": ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et not eller et faststående tunfiskenet til en udpeget havn og/eller til et fabriksskib

- 11) "faststående tunfiskenet": et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, inden de høstes eller opdræt
- 12) "not": omkredsende net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den
- 13) "anbringelse i bur": flytning af levende almindelig tun fra et transportbur eller et faststående tunfiskenet til opdræts- eller opfedningsbure
- 14) "fangstfartøj": et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- 15) "akvakulturbrug": et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer; et akvakulturbrug kan have flere opdrætssteder, som alle er defineret ved geografiske koordinater med en klar definition af længdegrad og breddegrad for hvert punkt på polygonen
- 16) "opdræt" eller "opfedning": anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og deres efterfølgende fodring med henblik på opfedning og forøgelse af deres samlede biomasse
- 17) "høst": slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskenet

- 18) "stereokamera": et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder med det formål at måle fiskens længde og bidrage til at forfine antallet og vægten af almindelig tun
- 19) "fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang": et fangstfartøj med mindst tre af følgende fem karakteristika:
- a) længde overalt på under 12 meter
 - b) fartøjet fisker udelukkende i dets flagmedlemsstats territorialfarvande
 - c) varigheden af fangstrejser er på under 24 timer
 - d) besætningen udgøres af højst fire personer, eller
 - e) fartøjet fisker ved brug af fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning
- 20) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle, der er fastsat på forhånd

- 21) "fiske aktivt": et fangstfartøjs målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode
- 22) "BCD": et fangstdokument for almindelig tun
- 23) "eBCD": et elektronisk fangstdokument for almindelig tun
- 24) "konventionsområde": det geografiske område, der er fastsat i konventionens artikel 1
- 25) "omladning": overførsel af hele eller en del af fiskevarerne om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj; aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøj, et faststående tunfiskenet eller et bugserfartøj til et hjælpefartøj betragtes dog ikke som omladning
- 26) "kontroloverførsel": yderligere overførsel som følge af en anmodning fra fiskeri-/opdrætsoperatøren eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- 27) "kontrolkamera": et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er fastsat i denne forordning
- 28) "CPC": kontraherende parter i konventionen eller samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer
- 29) "stort pelagisk langlinefartøj": et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 meter

- 30) "overførsel": enhver overførsel af
- a) levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - b) levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - c) et bur med almindelig tun fra et bugserfartøj til et andet bugserfartøj
 - d) et bur med levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet og levende almindelig tun mellem forskellige bure i det akvakulturbrug
 - e) levende almindelig tun fra et faststående tunfiskenet til et transportbur, uanset om et bugserfartøj er til stede
- 31) "operatør" en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- eller detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 32) "redskabsgruppe": en gruppe fiskerfartøjer, der anvender de samme redskaber, for hvilke der er tildelt en gruppekvote
- 33) "fiskeriindsats": produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fiskerfartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen
- 34) "ansvarlig medlemsstat": flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget henhører.

Kapitel II

Forvaltningsforanstaltninger

Artikel 6

Betingelser for fiskeriforvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskerens fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
Foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne omfatter fastsættelse af individuelle kvoter for deres fangstfartøjer med en længde overalt på over 24 meter, som er opført på den i artikel 26 omhandlede liste over godkendte fartøjer.
2. Hver medlemsstat skal kræve, at fangstfartøjer øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når fartøjets individuelle kvote anses for at være opbrugt, i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
3. Befragtning til fiskeri efter almindelig tun er ikke tilladt.

Artikel 7

Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun

1. Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun fra tidligere års fangst inden for et akvakulturbrug kan kun tillades, hvis et skærpet kontrolsystem er udviklet og meddelt af medlemsstaten til Kommissionen. Dette system skal være en integreret del af medlemsstatens årlige inspektionsplan, jf. artikel 14, og skal mindst omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i henhold til artikel 53 og 61.

2. Hvis en overførsel er tilladt i overensstemmelse med stk. 1, finder følgende litraer anvendelse:
 - a) Senest den 25. maj hvert år udfylder og indgiver medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, Kommissionen en årlig overførselserklæring, der indeholder følgende oplysninger:
 - i) mængde (i kg) og antal fisk, der agtes overført
 - ii) fangstår
 - iii) gennemsnitsvægt
 - iv) flagmedlemsstat eller CPC
 - v) henvisninger til det BCD, som svarer til de fangster, der overføres
 - vi) akvakulturbrugets navn og ICCAT-nummer

vii) burnummer, og

viii) oplysninger om høstede mængder (i kg), når høsten er afsluttet.

b) Mængder, der overføres i henhold til stk. 1, anbringes i separate bure eller separate rækker af bure i akvakulturbruget og opdeles efter fangstår.

3. Inden starten af en fangstperiode sikrer medlemsstater med ansvar for akvakulturbrug, at der foretages en grundig vurdering af levende almindelig tun, der overføres efter bulkhøst i akvakulturbrug under deres jurisdiktion. Med dette formål overføres alle overførte levende almindelig tun fra fangståret, hvor der er blevet foretaget bulkhøst i akvakulturbrug, til andre bure ved brug af stereokamerasystemer eller alternative metoder, der sikrer tilsvarende nøjagtighed i overensstemmelse med artikel 51. Fuldt dokumenteret sporbarhed sikres til enhver tid. Overførsel af almindelig tun fra år, hvor der ikke er blevet foretaget bulkhøst, kontrolleres årligt ved at anvende den samme procedure på passende stikprøver baseret på en risikovurdering.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om indførelse af et skærpet kontrolsystem for overførsel af levende almindelig tun. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68.

Artikel 8
Overførsel af ubrugte kvoter

Overførsel af ubrugte kvoter er ikke tilladt.

Artikel 9
Overførsel af kvoter

1. Overførsler af kvoter mellem Unionen og andre CPC'er kan kun ske efter forudgående tilladelse fra de berørte medlemsstater og/eller CPC'er. Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før en sådan overførsel af kvoter.
2. Overførsel af kvoter inden for redskabsgrupper, kvoter for bifangster og individuelle fiskekvoter for hver medlemsstat er tilladt, såfremt den eller de berørte medlemsstater på forhånd underretter Kommissionen om sådanne overførsler, således at Kommissionen kan underrette ICCAT's sekretariat, inden overførslen træder i kraft.

Artikel 10
Kvotenedsættelser i tilfælde af overfiskeri

Hvis medlemsstaterne overskrider de kvoter, de har fået tildelt, og denne situation ikke kan afhjælpes ved kvoteudveksling i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder artikel 37 og 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 anvendelse.

Artikel 11
Årlige fiskeriplaner

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastsætter en årlig fiskeriplan. Denne plan skal mindst indeholde følgende oplysninger for fangstfartøjerne og de faststående tunfiskenet:
 - a) kvoter tildelt hver redskabsgruppe, herunder kvoter for bifangster
 - b) hvor det er relevant, den metode, der er anvendt til at fordele og forvalte kvoter
 - c) de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter overholdes
 - d) åbne fangstperioder for hver kategori af redskaber
 - e) oplysninger om udpegede havne
 - f) reglerne vedrørende bifangster og
 - g) antal fangstfartøjer, bortset fra bundtrawlere, med en længde overalt på over 24 meter og notfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

2. De medlemsstater, som har fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang og har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, tildeler sektorspecifikke kvoter til de pågældende fartøjer og angiver en sådan tildeling i deres fiskeriplaner. De angiver også de yderligere foranstaltninger til nøje overvågning af den pågældende flådes kvoteudnyttelse i deres overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner. Medlemsstaterne kan give et andet antal fartøjer tilladelse til fuldt ud at udnytte deres fiskerimuligheder ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede parametre.

3. Portugal og Spanien kan tildele sektorspecifikke kvoter for stangfartøjer, der fisker i EU-farvandene omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. Disse sektorspecifikke kvoter medtages i deres årlige fiskeriplaner, og de yderligere foranstaltninger til overvågning af udnyttelsen af disse kvoter fastlægges klart i deres årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner.
4. Når medlemsstaterne tildeler sektorspecifikke kvoter i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, finder minimumskvotekravet på 5 ton som fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder ikke anvendelse.
5. Den pågældende medlemsstat fremsender Kommissionen enhver ændring af den årlige fiskeriplan mindst tre arbejdsdage før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører. Kommissionen videresender ændringen til ICCAT's sekretariat mindst én arbejdsdag før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører.

Artikel 12

Tildeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de bestræber sig endvidere på at fordele de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under særlig hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og at sørge for incitamenter for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 13

Årlige forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastsætter en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten. I denne plan justerer medlemsstaten antallet af fangstfartøjer og faststående tunfiskenet på en sådan måde, at det sikres, at fiskerikapaciteten modsvarer de fiskerimuligheder, der er tildelt fangstfartøjerne og de faststående tunfiskenet i den relevante kvoteperiode.

Medlemsstaten justerer fiskerikapaciteten ved hjælp af de parametre, der er fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder. Justeringen af Unionens fiskerikapacitet for notfartøjer begrænses til en maksimal variation på 20 % i forhold til referencefiskerikapaciteten i 2018.

Artikel 14

Årlige inspektionsplaner

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastsætter en årlig inspektionsplan med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes. Hver medlemsstat indgiver sin respektive plan til Kommissionen. Hver medlemsstat opstiller sin plan i overensstemmelse med:

- a) de mål, prioriteter og procedurer samt de benchmarks for inspektionsaktiviteter, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009

- b) det nationale kontrolhandlingsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 15

Årlige forvaltningsplaner for opdræt

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastsætter en årlig forvaltningsplan for opdræt.
2. I den årlige forvaltningsplan for opdræt sikrer hver medlemsstat, at den samlede inputkapacitet og den samlede opdrætskapacitet modsvarer den skønnede mængde almindelig tun, der er til rådighed for opdræt.
3. Medlemsstaterne begrænser deres tunopdrætskapacitet til den samlede opdrætskapacitet, der er opført i ICCAT's register over tunopdrætsfaciliteter for almindelig tun eller godkendt og anmeldt til ICCAT i 2018.
4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i registeret over opdrætsfaciliteter for almindelig tun i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.

5. Hvis en medlemsstat har behov for at øge det maksimale input af fanget vild tun i et eller flere af sine tunakvakulturbrug, skal denne forhøjelse modsvare de fiskerimuligheder, der er tildelt den pågældende medlemsstat, og enhver import af levende almindelig tun fra en anden medlemsstat eller kontraherende part.
6. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, sikrer, at forskere, der af SCRS med henblik på forsøg har fået til opgave at identificere vækstrater i opfedningsperioden, har adgang til akvakulturbrugene og får bistand til at udføre deres opgaver.
7. Medlemsstaterne indgiver, hvor det er relevant, reviderede forvaltningsplaner for opdræt til Kommissionen senest den 15. maj hvert år.

Artikel 16

Fremsendelse af årlige planer

1. Senest den 31. januar hvert år indgiver hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen følgende planer:
 - a) den årlige fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskeknet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, fastsat i overensstemmelse med artikel 11

- b) den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten fastsat i overensstemmelse med artikel 13
 - c) den årlige inspektionsplan fastsat i overensstemmelse med artikel 14 og
 - d) den årlige forvaltningsplan for opdræt fastsat i overensstemmelse med artikel 15.
2. Kommissionen samler de i stk. 1 omhandlede planer og bruger dem til at fastsætte en årlig EU-plan. Kommissionen sender den årlige EU-plan til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.

3. Hvis pågældende medlemsstat ikke indgiver en af de i stk. 1 omhandlede planer til Kommissionen inden for fristen fastlagt i nævnte stykke, kan Kommissionen beslutte at fremsende EU-planen til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bestræber Kommissionen sig på at tage hensyn til en af de i stk. 1 omhandlede planer, som er indgivet efter udløbet af fristen fastlagt i nævnte stykke, men inden udløbet af fristen i stk. 2. Hvis en plan indgivet af en medlemsstat ikke overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner eller indeholder en alvorlig fejl, der kan føre til, at ICCAT-Kommissionen ikke godkender den årlige EU-plan, kan Kommissionen beslutte at fremsende den årlige EU-plan til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer. Kommissionen underretter hurtigst muligt den pågældende medlemsstat og bestræber sig på at medtage eventuelle reviderede planer indgivet af den pågældende medlemsstat i den årlige EU-plan eller i ændringer af den årlige EU-plan, forudsat at disse reviderede planer overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner.

Kapitel III

Tekniske foranstaltninger

Artikel 17

Fangstperioder

1. Notfiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 1. juli hvert år.
2. Uanset denne artikels stk. 1 kan Cypren og Grækenland i deres årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører deres flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Middelhav (FAO-fiskeriområder 37.3.1 og 37.3.2) fra den 15. maj til den 1. juli hvert år.
3. Uanset denne artikels stk. 1 kan Kroatien i dets årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører dets flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet (FAO-fiskeriområde 37.2.1) med henblik på opdræt fra den 26. maj indtil den 15. juli hvert år.

4. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den over for Kommissionen godtgør, at nogle af dens notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, på grund af vejrforholdene ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage i løbet af et år, beslutte, at den i stk. 1 omhandlede fangstperiode for individuelle notfartøjer, der er berørt af den pågældende situation, forlænges med det tilsvarende antal mistede dage op til ti dage. De perioder, hvor de pågældende fartøjer og alle de involverede fartøjer, hvis der er tale om fælles fiskeri, er uden aktivitet, begrundes behørigt med vejrrapporter og positioner ifølge fartøjsovervågningssystemet (FOS).
5. Fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet med store pelagiske langlinefartøjer i perioden fra den 1. januar til den 31. maj.
6. Medlemsstaterne fastsætter fangstperioder for deres flåder, bortset fra notfartøjer og store pelagiske langlinefartøjer, i deres årlige fiskeriplaner.

Artikel 18

Landingsforpligtelse

Dette kapitel gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder eventuelle gældende undtagelser dertil.

Artikel 19

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

1. Det er forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade, overføre, lande, transportere, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg fangster af almindelig tun med en vægt på under 30 kg eller med en længde på under 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt, herunder bifangster eller fangster inden for rekreativt fiskeri.
2. Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for følgende fiskerier:
 - a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
 - b) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang efter fersk fisk, og
 - c) almindelig tun fanget af fartøjer, der fører Kroatiens flag, i Adriaterhavet med henblik på opdræt.
3. De særlige betingelser, der gælder for undtagelsen omhandlet i stk. 2, er anført i bilag I.

4. Medlemsstaterne udsteder en tilladelse til fartøjer, der fisker i medfør af de i bilag I, afsnit 2 og 3, omhandlede undtagelser. De berørte fartøjer opføres på den i artikel 26 omhandlede liste over fangstfartøjer.
5. Fisk under de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser, der er fastsat i denne artikel, som udsmides døde, fratrækkes den pågældende medlemsstats kvote.

Artikel 20

Utilsigtede fangster under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse

1. Uanset artikel 19, stk. 1, tillades en utilsigtet bifangst på højst 5 % med hensyn til antal almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller alternativt mellem 75 cm og 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun.
2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er fastsat i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.
3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

4. Utilsigtede fangster af almindelig tun under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse er omfattet af artikel 31, 33, 34 og 35.

Artikel 21

Bifangster

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med indgivelsen af sin fiskeriplan.
2. Omfanget af tilladte bifangster, som ikke må udgøre mere end 20 % af de samlede fangster om bord ved afslutningen af hver fangstrejse, og den metode, der anvendes til at beregne disse bifangster i forhold til den samlede fangst om bord, skal være klart fastlagt i den årlige fiskeriplan som omhandlet i artikel 11. Procentdelen af bifangster kan beregnes i vægt eller antal individer. Beregningen i antal individer foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Niveauet for tilladte bifangster for flåden af fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, kan beregnes på årsbasis.
3. Alle bifangster af død almindelig tun, der er opbevaret om bord eller udsmidt, trækkes fra flagmedlemsstatens kvote, registreres og indberettes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 31 og 32.
4. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvoté for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

5. Hvis den samlede kvote, der er tildelt en medlemsstat, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for fartøjer, der fører dens flag, at fange almindelig tun, og den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, genudsættes. Hvis den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for fartøjer, der fører flaget for medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, at fange almindelig tun, og de pågældende medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, genudsættes. I disse tilfælde er forarbejdning og afsætning af død almindelig tun forbudt, og alle fangster registreres. Medlemsstaterne indberetter årligt oplysninger om mængderne af bifangster af død almindelig tun til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
6. Fartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, holder enhver mængde almindelig tun, der opbevares om bord, tydeligt adskilt fra andre arter, for at give kontrolmyndighederne mulighed for at overvåge overholdelsen af denne artikel. Disse bifangster kan markedsføres, i det omfang de ledsages af eBCD'et.

Artikel 22

Anvendelse af luftbåret udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer, til sporing af almindelig tun.

Kapitel IV

Rekreativt fiskeri

Artikel 23

Særlig kvote til rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer rekreativt fiskeri ved at tildele en særlig kvote til sådant fiskeri. Eventuelle døde almindelige tun medregnes i en sådan tildeling, herunder i forbindelse med "fang og genudsæt"-fiskeri. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kvoter, der er tildelt rekreativt fiskeri, når de indgiver deres fiskeriplaner.

2. Fangster af døde almindelige tun rapporteres og fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 24

Særlige betingelser for rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, der er tildelt rekreativt fiskeri, regulerer rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne stiller på ICCAT's anmodning listen over rekreative fartøjer, der har fået udstedt fiskeritilladelse til almindelig tun, til rådighed for Kommissionen. Kommissionen skal videresende ICCAT denne liste. Listen skal indeholde følgende oplysninger for hvert fartøj:
 - a) fartøjets navn
 - b) registernummer
 - c) ICCAT-registernummer (hvis sådant findes)
 - d) eventuelt tidligere navn og
 - e) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navn og adresse.
2. Ved rekreativt fiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.

3. Afsætning af almindelig tun fanget i rekreativt fiskeri er forbudt.
4. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder vægten og om muligt længden af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
5. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved rekreativt fiskeri, genudsættes. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller rensat.

Artikel 25

Fang, mærk og genudsæt

1. Uanset artikel 23, stk. 1, kan medlemsstater, som tillader "fang og genudsæt"-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav udelukkende for fartøjer til sportsfiskeri, tillade et begrænset antal fartøjer til sportsfiskeri at fiske efter almindelig tun med henblik på "fang, mærk og genudsæt"-fiskeri, uden at de skal tildeles en særlig kvote. Sådanne fartøjer må kun drive fiskeri i forbindelse med et videnskabeligt projekt under et forskningsinstitut, der er integreret i et videnskabeligt forskningsprogram. Resultaterne af projektet skal formidles til de relevante myndigheder i flagmedlemsstaten.

2. Fartøjer, der udfører videnskabelig forskning under ICCAT's forskningsprogram for almindelig tun, anses ikke for at udøve "fang, mærk og genudsæt"-aktiviteter som omhandlet i stk. 1.
3. Medlemsstater, der tillader "fang, mærk og genudsæt"-aktiviteter, skal:
 - a) indgive en beskrivelse af de pågældende aktiviteter og de foranstaltninger, disse er underlagt, som en integreret del af deres fiskeri- og inspektionsplaner omhandlet i artikel 12 og 15
 - b) nøje overvåge de berørte fartøjers aktiviteter for at sikre, at de overholder denne forordning
 - c) sikre, at mærkningen og genudsættelsen udføres af uddannet personale for at sikre en høj overlevelsesrate for individerne, og
 - d) indgive en årlig rapport til Kommissionen senest den 30. juni hvert år om de udførte videnskabelige aktiviteter. Kommissionen videresender rapporten til ICCAT's sekretariat 60 dage før SCRS-mødet det følgende år.
4. Almindelig tun, der dør under "fang, mærk og genudsæt"-aktiviteter, rapporteres og fratrækkes flagmedlemsstatens kvote.

Kapitel V

Kontrolforanstaltninger

AFDELING 1

LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 26

Fartøjslister

1. Hvert år en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode indgiver medlemsstaterne til Kommissionen følgende fartøjslister i det format, der er anført i den seneste version af ICCAT's retningslinjer for indgivelse af data og oplysninger:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun og
 - b) en liste over alle andre fiskerfartøjer, der anvendes til erhvervmæssig udnyttelse af almindelig tun.

Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat 15 dage før starten på fiskeriaktiviteten, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer og, hvis det er relevant, i ICCAT-registret over fartøjer med en længde overalt på 20 meter eller derover, som har tilladelse til at drive fiskeri i konventionsområdet.

2. Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de i stk. 1 omhandlede lister forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.
3. Oplysningerne om de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede fartøjer skal omfatte fartøjets navn og nummer i EU-fiskerflåderegistret (CFR), jf. bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218¹.
4. Kommissionen accepterer ingen tilbagevirkende indsendelse af de i stk. 1 omhandlede lister.
5. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de i stk. 1 omhandlende lister godkendes kun, såfremt et anmeldt fiskerfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
 - a) alle oplysninger om det eller de fiskerfartøjer, som efter planen skal erstatte det pågældende fiskerfartøj, og
 - b) en udførlig redegørelse for årsagen til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
6. Kommissionen reviderer i løbet af året om nødvendigt oplysningerne om de i denne artikels stk. 1 omhandlede fartøjer ved at stille ajourførte oplysninger til rådighed for ICCAT's sekretariat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2403.

¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegistret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

Artikel 27

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til fartøjer, der er opført på en af de i artikel 26, stk. 1 og 5, omhandlede lister. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII, og skal udstedes i det format, der er fastlagt i det nævnte bilag. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelseerne er korrekte og i overensstemmelse med denne forordning.
2. EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre omhandlet i artikel 26, stk. 1, har ikke tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 21, stk. 6.
3. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til et fartøj og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote, der er tildelt det pågældende fartøj, er opbrugt.

Artikel 28

Lister over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat indgiver som en del af sin fiskeriplan en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet til Kommissionen. Kommissionen videresender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
2. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til faststående tunfiskenet, der er opført på den i stk. 1 omhandlede liste. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger og anvende det format, der er fastsat i bilag VII. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelseerne er korrekte og i overensstemmelse med denne forordning.
3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Det er forbudt at opbevare om bord, overføre, anbringe i bur eller lande almindelig tun, der er fanget af disse faststående tunfiskenet.
4. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til faststående tunfiskenet, når den kvote, der er tildelt dem, skønnes opbrugt.

Artikel 29

Oplysninger om fiskeriaktiviteter

1. Senest den 15. juli hvert år indgiver medlemsstaterne til Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 31. juli hvert år. Disse oplysninger skal omfatte:
 - a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
 - b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj
 - c) hvert fangstfartøjs samlede fangster, herunder nulfangster, i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode
 - d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, og
 - e) de samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst).

2. Medlemsstaterne indgiver følgende oplysninger til Kommissionen for fiskerfartøjer, som fører deres flag, der ikke havde tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som fangede almindelig tun som bifangst:
 - a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og
 - b) de samlede fangster af almindelig tun.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, så snart oplysningerne er tilgængelige.

Artikel 30

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun er kun tilladt, hvis de deltagende fartøjer har tilladelse fra den eller de berørte flagmedlemsstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote, og det skal overholde rapporteringsforpligtelserne, jf. artikel 32.

2. Den kvote, der tildeles et fælles fiskeri, skal svare til den samlede kvote, der er tildelt de deltagende notfartøjer.
3. EU-notfartøjer må ikke deltage i fælles fiskeri med notfartøjer fra andre CPC'er.
4. Formularen til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri er anført i bilag IV. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af dens notfartøjer, der deltager i fælles fiskeri:
 - a) den ønskede varighed af tilladelsen til fælles fiskeri
 - b) de deltagende operatørers identitet
 - c) fartøjernes individuelle kvoter
 - d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem de deltagende fartøjer og
 - e) oplysninger om bestemmelsesakvakulturbrugene.

5. Mindst ti dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri indgiver hver medlemsstat til Kommissionen de i stk. 4 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og flagmedlemsstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, mindst fem dage før fiskeriet påbegyndes.
6. I tilfælde af force majeure anvendes fristerne i stk. 5 ikke på oplysningerne om bestemmelsesakvakulturbrugene. I sådanne tilfælde indgiver medlemsstaterne til Kommissionen de nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

FANGSTREGISTRERING

Artikel 31

Registreringskrav

1. Førere af EU-fangstfartøjer fører en fiskerilogbog over deres aktiviteter i overensstemmelse med artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og afsnit A i bilag II til nærværende forordning.

2. Førere af EU-bugserfartøjer, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe registrerer deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, afsnit B, C og D.

Artikel 32

Fartøjsføreres og operatørers af faststående tunfiskekædes indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af EU-fangstfartøjer, der fisker aktivt, sender fangstopgørelser til deres flagmedlemsstater i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser er ikke obligatoriske for fartøjer i havn, medmindre de deltager i fælles fiskeri. Oplysningerne i opgørelserne hentes fra logbøger og skal omfatte dato, klokkeslæt, position (breddegrad og længdegrad) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet, herunder genudsætninger og udsmid af døde fisk. Førere skal sende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III, eller i et format, der kræves af medlemsstaten.
2. Førere af notfartøjer udfærdiger de i stk. 1 omhandlede daglige opgørelser for hvert fiskeri, herunder fiskeri, hvor fangsten var nul. Opgørelserne indsendes af føreren af fartøjet eller dennes autoriserede repræsentant til dennes flagmedlemsstat senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag.

3. Operatører af faststående tunfiskenet eller deres autoriserede repræsentanter, som fisker aktivt efter almindelig tun, udfærdiger daglige opgørelser, som sendes til deres flagmedlemsstater inden for en frist på 48 timer i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser skal indeholde det faststående tunfiskenets ICCAT-registernummer, dato og klokkeslæt for fangsten, mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget, herunder hvor fangsten er nul, genudsætninger og udsmid af døde fisk. De skal sende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III.
4. Førere af andre fangstfartøjer end notfartøjer sender de i stk. 1 omhandlede opgørelser til deres flagmedlemsstater senest tirsdag kl. 12.00 GMT for den foregående uge, som slutter søndag.

AFDELING 3

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 33

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, udpeger havne, hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt. Oplysningerne om udpegede havne medtages i den årlige fiskeriplan omhandlet i artikel 11. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver ændring i oplysningerne om udpegede havne. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) fastsatte landings- og omladningstider
 - b) fastsatte landings- og omladningssteder, og
 - c) fastsatte inspektions- og overvågningsprocedurer, som sikrer inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må landes og omlades i overensstemmelse med artikel 35.
3. Fangstfartøjer samt fabriksskibe og hjælpefartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'er og medlemsstater. Død almindelig tun, der er høstet fra et faststående tunfiskenet eller bur, kan undtagelsesvis transporteres til et fabriksskib ved brug af et hjælpefartøj, såfremt en sådan transport sker under kontrolmyndighedens tilstedeværelse.

Artikel 34

Forhåndsmeddelelse om landinger

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som er opført på den i artikel 26 omhandlede fartøjsliste. Forhåndsmeddelelsen i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.
2. Mindst fire timer før forventet ankomst i havn meddeler førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter herunder fabriksskibe og hjælpefartøjer, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 26, eller repræsentanter for sådanne fartøjer, den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet, som minimum følgende oplysninger:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord
 - c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - d) fiskerfartøjernes eksterne identifikationsnummer og navn.

3. Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-ret må anvende en kortere meddelelsesfrist end perioden på fire timer før forventet ankomst, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.
4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.
5. Alle landinger i Unionen overvåges af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages en inspektion af en vis procentdel af landingerne på grundlag af et risikostyringssystem baseret på kvoter, flådestørrelse og fiskeriindsats. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den i artikel 14 omhandlede årlige inspektionsplan.

6. Førere af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde overalt, indgiver senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvor landingen finder sted, og til flagmedlemsstaten. Føreren af EU-fangstfartøjet er ansvarlig for og attesterer opgørelsens fuldstændighed og nøjagtighed. I landingsopgørelsen angives mindst mængderne af landet almindelig tun og fangstområdet. Alle landede fangster vejes. Havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i flagmedlemsstaten eller -CPC'en.

Artikel 35

Omladninger

1. Omladninger på havet foretaget af EU-fiskerfartøjer med almindelig tun om bord eller af tredjelandsfartøjer i EU-farvand er under alle omstændigheder forbudt.
2. Uden at det berører artikel 52, stk. 2 og 3, og artikel 54 og 57 i forordning (EU) 2017/2107 må fiskerfartøjer kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne, jf. artikel 33 i nærværende forordning.

3. Føreren af modtagerfiskerfartøjet, eller førerens repræsentant, meddeler mindst 72 timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de relevante myndigheder i havnestaten de oplysninger, der er anført i modellen for omladningsopgørelse fastsat i bilag V. Enhver omladning kræver forhåndstilladelse fra det pågældende omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller flag-CPC. Det omladende fiskerfartøjs fører skal desuden på omladningstidspunktet meddele sin flagmedlemsstat eller -CPC de datoer, der kræves i henhold til bilag V.
4. Havnedlemsstaten inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer mængderne og papirerne vedrørende omladningen.
5. Førere af EU-fiskerfartøjer, der udøver omladninger, udfylder en ICCAT-omladningsopgørelse og sender den senest 15 dage efter afsluttet omladning til deres flagmedlemsstater. Førere af omladende fiskerfartøjer udfylder ICCAT-omladningsopgørelsen i overensstemmelse med bilag V. Omladningsopgørelsen skal indeholde eBCD-referencenummeret for at lette krydskontrollen af de indeholdte data.
6. Havnedlemsstaten sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller -CPC senest fem dage efter afsluttet omladning.
7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens myndigheder i den udpegede havn.

AFDELING 4
RAPPORTERINGSFORPLIGTELSER

Artikel 36

Ugentlige fangstopgørelser

Hver medlemsstat indgiver ugentlige fangstopgørelser til Kommissionen. Disse opgørelser skal indeholde de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 32 angående faststående tunfiskenet, notfartøjer og andre fangstfartøjer. Oplysningerne angives for hver redskabstype. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 37

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over at overholde artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabstype, skønnes at have nået 80 %.

2. Ud over at overholde artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat også Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe, et fælles fiskeri eller et notfartøj, skønnes at være opbrugt. Denne oplysning ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.
3. Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat om datoerne, når EU-kvoten for almindelig tun er opbrugt.

AFDELING 5

OBSERVATØRPROGRAMMER

Artikel 38

Nationalt observatørprogram

1. Hver medlemsstat sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, som er udstyret med et officielt identitetskort, på fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun, dækker mindst:
 - a) 20 % af medlemsstatens aktive flydetrawlere (over 15 meter)
 - b) 20 % af medlemsstatens aktive langlinefartøjer (over 15 meter)

- c) 20 % af medlemsstatens aktive stangfartøjer (over 15 meter)
- d) 100 % af bugserfartøjer
- e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.

Medlemsstater med færre end fem fangstfartøjer i kategorierne i første afsnit, litra a), b) og c), som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, dækker mindst 20 % af den tid, hvor fartøjerne aktivt fisker efter almindelig tun.

2. Den nationale observatør har navnlig til opgave at:

- a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning
- b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:
 - i) fangstmængde (inkl. bifangst) og håndtering af fangsten (beholdt om bord eller smidt ud død eller levende)
 - ii) fangstområdets koordinater (længdegrad og breddegrad)
 - iii) indsatsmåling (såsom antal sæt eller antal kroge) som defineret i ICCAT's "Field Manual" for diverse redskaber

- iv) fangstdato
 - c) kontrollere oplysninger i logbogen
 - d) spotte og registrere fartøjer, der måtte fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.
3. Ud over de i stk. 2 omhandlede opgaverne udfører de nationale observatører videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af nødvendige data, baseret på SCRS' retningslinjer.
4. Data og oplysninger, der indsamles under hver medlemsstats observatørprogram, indgives til Kommissionen. Kommissionen videresender disse data og oplysninger til SCRS eller ICCAT's sekretariat, alt efter hvad der er relevant.
5. Med henblik på stk. 1-3 sikrer hver medlemsstat:
- a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
 - b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
 - c) at observatører er ordentligt uddannet og har opnået autorisation, inden de indsættes
 - d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er praktisk muligt.

Artikel 39

ICCAT's regionale observatørprogram

1. Medlemsstaterne sikrer, at ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i denne artikel og i bilag VIII gennemføres effektivt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer
 - c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure
 - d) ved alle flytninger af almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet
 - e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug
 - f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug og
 - g) ved genudsættelse af almindelig tun fra opdrætsbure i havet.
3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en regional ICCAT-observatør er tildelt hvert akvakulturbrug i hele perioden for anbringelsen i bur. I tilfælde af force majeure, og efter at opdrætsmedlemsstaten har bekræftet de omstændigheder, der udgør force majeure, kan en regional ICCAT-observatør deles af mere end ét akvakulturbrug af hensyn til kontinuiteten i opdrætsaktiviteterne, hvis det sikres, at observatørens opgaver udføres på behørig vis. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, skal imidlertid straks kræve, at der udsendes en yderligere regional observatør.
5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
 - a) observere og overvåge, at fiskeri- og opdrætsaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCAT's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, herunder gennem adgang til stereokameraoptagelser fra tidspunktet for anbringelse i bur, som gør det muligt at måle længden og anslå den tilsvarende vægt
 - b) underskrive ITD'erne og BCD'erne, hvis oplysningerne deri er i overensstemmelse med vedkommendes observationer. Ellers angiver den regionale ICCAT-observatør sin tilstedeværelse på ITD'erne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt
 - c) udføre videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af prøver, baseret på SCRS' retningslinjer.
6. Fartøjsførere, besætning samt operatører af akvakulturbrug, faststående tunfiskekøle og fartøjer må ikke hindre, true, forstyrre eller på nogen måde påvirke regionale ICCAT-observatører under deres arbejde.

AFDELING 6

OVERFØRSEL

Artikel 40

Overførelstilladelse

1. Inden påbegyndelse af en overførelse sender føreren af et fangstfartøj eller et bugserfartøj, eller førerens repræsentant, eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, som overførelsen skal finde sted fra, flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, en forhåndsmeddelelse om overførelse med oplysninger om:
 - a) fangstfartøjets, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenetets navn og ICCAT-registernummer
 - b) det forventede overførelstidspunkt
 - c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres
 - d) position (længdegrad og breddegrad), hvor overførelsen skal finde sted, samt buridentifikationsnumre
 - e) bugserfartøjets navn, antal trukne bure og ICCAT-registernummer, hvor det er relevant, og
 - f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.

2. Med henblik stk. 1 tildeler medlemsstaterne hvert transportbur et unikt nummer. Hvis der skal anvendes flere transportbure til at overføre en fangst fra ét fiskeri, kræves der kun én ITD, men numrene på hvert anvendt transportbur registreres i ITD'en med en klar angivelse af den mængde almindelig tun, der transporteres i hvert bur.
3. Burnummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af alfa-3-koden for opdrætsmedlemsstaten efterfulgt af tre tal. Entydige burnumre skal være permanente og må ikke kunne overføres fra ét bur til et andet.
4. Den medlemsstat, som en meddelelse om overførsel er sendt til i medfør af stk. 1, tildeler og meddeler for hver overførsel et tilladelsesnummer til fiskerfartøjets fører eller operatøren af det faststående tunfiske net eller akvakulturbruget alt efter tilfældet. Tilladelsesnummeret skal indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og tre bogstaver, der angiver, at tilladelse er givet (AUT), eller at tilladelse er nægtet (NEG), efterfulgt af et løbenummer.
5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af den medlemsstat, som en meddelelse om overførsel er sendt til i medfør af stk. 1, senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel. Overførslen må ikke påbegyndes, inden den positive forhåndstilladelse er givet.
6. Overførselstilladelsen foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 41

Nægtet overførselstilladelse og genudsættelse af almindelig tun

1. Den medlemsstat, som en forhåndsmeddelelse om overførsel er sendt til i medfør af artikel 40, stk. 1, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller at der ikke var givet tilladelse til anbringelse i bur
 - c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i overensstemmelse med artikel 27, eller
 - d) at det bugserfartøj, der angives at have modtaget overførslen af fisk, ikke er registreret i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer omhandlet i artikel 26 eller ikke er udstyret med et fuldt funktionsdygtigt FOS eller en tilsvarende sporingsanordning.

2. Hvis den medlemsstat, som en meddelelse om overførsel er sendt til i medfør af artikel 40, stk. 1, nægter overførslen, udsteder den straks en ordre til føreren af fangstfartøjet eller bugserfartøjet eller til operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget for at meddele dem, at tilladelse til overførsel er nægtet, og pålægge dem at genudsætte fiskene fri i havet i overensstemmelse med bilag XII.

3. I tilfælde af en teknisk fejl i bugserfartøjets FOS under transporten til akvakulturbruget erstattes bugserfartøjet af et andet bugserfartøj med et fuldt funktionsdygtigt FOS, eller der installeres eller anvendes et nyt funktionsdygtigt FOS hurtigst muligt og inden for 72 timer efter denne tekniske fejl. Denne frist på 72 timer kan undtagelsesvis forlænges i tilfælde af force majeure eller legitime driftsmæssige årsager. Den tekniske fejl meddeles straks Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat. Fra tidspunktet for konstateringen af den tekniske fejl og indtil dens afhjælpning sender føreren eller førerens repræsentant hver fjerde time flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder fiskerfartøjets ajourførte geografiske koordinater via et passende telekommunikationsmiddel.

Artikel 42

ICCAT-overførselsopgørelse

1. Fangstfartøjets eller bugserfartøjets fører eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet udfylder ved afsluttet overførsel ITD'en og sender den til den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag VI.
2. ITD'en nummereres af myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, som overførslen stammer fra. Nummeret på ITD'en består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).

3. Den originale ITD skal ledsage overførslen af fiskene. Fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet og bugserfartøjer opbevarer en kopi af opgørelsen.
4. Førere af fartøjer, der overfører tun, indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med bilag II.
5. Oplysninger om døde fisk registreres efter procedurene i bilag XIII.

Artikel 43

Videokameraovervågning

1. Føreren af fangstfartøjet eller bugserfartøjet eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet, for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Videoptagelsen udføres i overensstemmelse med mindstenormerne og procedurene fastsat i bilag X.
2. Hvis SCRS anmoder Kommissionen om at indgive kopier af videoptagelserne, indgiver medlemsstaterne disse kopier til Kommissionen, som videresender dem til SCRS.

Artikel 44

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og gennemførelse af undersøgelser

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskenet, jf. artikel 39 og bilag VIII, skal:
 - a) registrere og indberette de foretagne overførselsaktiviteter
 - b) observere og anslå de overførte fangster og
 - c) kontrollere de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 40, og i ITD'en, jf. artikel 42.

2. Er der mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale observatør, de relevante kontrolmyndigheder eller føreren af fangstfartøjet eller bugserfartøjet eller af operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, en afvigelse i antallet af almindelig tun individer på mere end 10 %, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på akvakulturbruget og under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen af undersøgelsen, medmindre der foreligger force majeure. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, og det relevante afsnit i BCD'et kan ikke attesteres.

3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller er så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af overførte fisk, kan fartøjsføreren eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet anmode den ansvarlige medlemsstats myndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale observatør. Hvis denne frivillige kontroloverførsel ikke udføres med tilfredsstillende resultat, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. Hvis det efter denne undersøgelse bekræftes, at videooptagelsens kvalitet eller klarhed ikke gør det muligt at skønne antallet af overførte fisk, udsteder den ansvarlige medlemsstats kontrolmyndigheder en ordre om, at der skal foretages en anden kontroloverførsel, og sender videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør. Nye overførsler gennemføres som kontroloverførsler, indtil videooptagelsen er af tilstrækkelig god kvalitet til, at det er muligt at skønne antallet af overførte fisk.

4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af kontrollører, underskriver den regionale ICCAT-observatør først ITD'en, når vedkommendes observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i ITD'en stemmer overens med vedkommendes observationer og omfatter en overensstemmende videooptagelse i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3. ICCAT-observatøren kontrollerer også, at ITD'en sendes til føreren af bugserfartøjet eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, hvis det er relevant. Hvis ICCAT-observatørerne ikke er enig i ITD'en, angiver ICCAT-observatørerne vedkommendes tilstedeværelse på ITD'erne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt.

5. Fangstfartøjets eller bugserfartøjets fører eller operatøren af akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet udfylder ved afsluttet overførsel en ITD og sender den til den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med det format, der er fastsat i bilag VI. Medlemsstaterne videregiver ITD'en til Kommissionen.

Artikel 45

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68.

AFDELING 7

ANBRINGELSE I BUR

Artikel 46

Tilladelse til anbringelse i bur og mulig nægtet tilladelse

1. Det er forbudt at forankre et transportbur inden for en radius på 0,5 sømil fra en opdrætsfacilitet forud for anbringelse af fisk i bur. Til dette formål skal de geografiske koordinater for den polygon, hvor akvakulturbruget er beliggende, foreligge i de i artikel 15 omhandlede forvaltningsplaner for opdræt.

2. Inden anbringelse i bur anmoder den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om en forhåndstilladelse til anbringelsen i bur fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, som fangede de almindelige tun, der skal anbringes i bur.
3. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, hvis den vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der fangede fiskene, ikke råder over en tilstrækkelig kvote for almindelig tun
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
 - c) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i overensstemmelse med artikel 27.
4. Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, skal den:
 - a) underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og
 - b) anmode den pågældende kompetente myndighed om at beslaglægge fangsterne og udstede en ordre om at genudsætte fiskene i havet.

5. Anbringelsen i bur må ikke påbegyndes uden en tilladelse, der er udstedt senest en arbejdsdag efter anmodningen af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller af den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis det er aftalt med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet. Hvis der ikke er modtaget et svar inden for én arbejdsdag fra myndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelsen i bur.
6. Fisk skal anbringes i bur inden den 22. august hvert år, medmindre de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fremfører gyldige grunde, herunder force majeure, som vedlægges rapporten om anbringelse i bur, når den indgives. Fisk må under ingen omstændigheder anbringes i bur efter den 7. september hvert år.

Artikel 47

Fangstdokumentation for almindelig tun

1. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, må ikke anbringe almindelig tun i bur, som ikke er ledsaget af de dokumenter, der kræves af ICCAT inden for rammerne af dokumentationsprogrammet for fangst i forordning (EU) nr. 640/2010. Dokumentationen skal være nøjagtig og fuldstændig og skal være bekræftet af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

2. Medlemsstaterne må ikke anbringe almindelig tun i akvakulturbrug, der ikke er godkendt af en medlemsstat eller CPC, eller som ikke er registreret i ICCAT's register over opdrætsfaciliteter.
3. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at fangster af almindelig tun anbringes i separate bure eller rækker af bure og opdeles efter oprindelsesflagmedlemsstat eller oprindelsesflag-CPC. Som undtagelse herfra gælder, at hvis den almindelige tun fanges i fælles fiskeri med deltagelse af forskellige medlemsstater, sikrer de medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, at den almindelige tun anbringes i separate bure eller rækker af bure og opdeles efter fælles fiskeri og fangstår.

Artikel 48

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 49

Videokameraovervågning

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges af deres kontrolmyndigheder ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med procedurerne fastsat i bilag X.

Artikel 50

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

Er der en afvigelse på mere end 10 % med hensyn til antal mellem de skøn, der er foretaget af den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder og/eller akvakulturbrugsoperatøren, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet og/eller det faststående tunfiskenet. Den medlemsstat, som foretager undersøgelsen, kan benytte andre oplysninger, der står til dets rådighed, herunder resultaterne af de i artikel 51 omhandlede programmer for anbringelse i bur.

Artikel 51

Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Medlemsstaterne sørger for, at 100 % af alle anbringelser i bur er omfattet af et program, der anvender stereokamerasystemer eller alternative metoder, der sikrer tilsvarende nøjagtighed, med henblik på at skønne antallet og vægten af fiskene.
2. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag XI. Alternative metoder må kun anvendes, hvis de er godkendt af ICCAT på det årlige møde.

3. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender resultaterne af programmet til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjerne, og til den enhed, der gennemfører det regionale observatørprogram på ICCAT's vegne.
4. Hvis resultaterne af programmet for en enkelt fangst viser, at antallet af individer af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger mere end 10 % fra de fangstmængder og/eller overførte mængder, der er rapporteret fanget og/eller overført, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, en undersøgelse for at beregne den nøjagtige fangstvægt, der skal fratrækkes den nationale kvote for almindelig tun i overensstemmelse med stk. 9.
5. Når den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, iværksætter en undersøgelse, samarbejder den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fuldt ud og fremlægger den medlemsstat, der har hovedansvaret for undersøgelsen, eller CPC alle de supplerende oplysninger, der anmodes om, herunder resultaterne af analysen af den eller de pågældende videooptagelser, og underretter straks Kommissionen herom.
6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder dem, hvis fartøjer har deltaget i transporten af fiskene, samarbejder aktivt, herunder gennem udveksling af alle oplysninger og al dokumentation, som de har til rådighed.

7. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, afslutter undersøgelsen senest én måned efter, at den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, har meddelt resultaterne af anbringelsen i bur.
8. Ved en afvigelse på over 10 % mellem det antal almindelig tun, der er rapporteret fanget af det berørte fartøj eller faststående tunfiskenet, og det antal, som den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, har beregnet som følge af undersøgelsen, anses det berørte fartøj eller faststående tunfiskenet for at kunne have overtrådt reglerne.
9. Hvis det ved en undersøgelse konkluderes, at individer af almindelig tun mangler, trækkes vægten af de manglende fisk fra kvoten i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, alt efter hvad der er relevant, ved at anvende den gennemsnitlige individuelle vægt ved anbringelse i bur, som den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, har meddelt, på det antal almindelig tun i fangsten, som den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fiskerfartøjet eller det faststående tunfiskenet, har beregnet i forbindelse med undersøgelsen på grundlag af sin analyse af den første videooptagelse af overførslen.
10. Uanset stk. 9 kan de kompetente myndigheder i den for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet ansvarlige medlemsstat og Kommissionen efter høring af de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for det fiskerfartøj, som har deltaget i transporten af fiskene til det akvakulturbrug, fiskene er bestemt til, beslutte ikke at trække de fisk, der ifølge undersøgelsen er gået tabt, fra den nationale kvote, når tabene er behørigt dokumenteret som force majeure af operatøren, de relevante oplysninger er blevet meddelt den for operatøren ansvarlige medlemsstats kompetente myndighed og Kommissionen umiddelbart efter hændelsen, og tabene ikke har medført kendt dødelighed.

11. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, udsteder en ordre om, at den mængde, der er anbragt i bur, som overstiger den mængde, der er rapporteret fanget og overført, skal genudsættes efter procedurerne i bilag XII, hvis:
- a) undersøgelsen omhandlet i stk. 4 ikke er afsluttet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af resultaterne af programmet for en enkelt anbringelse i bur eller for alle anbringelser i bur fra et fælles fiskeri, eller
 - b) resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de mængder, der er rapporteret fanget og overført.

Genudsættelse af de overskydende mængder skal ske under kontrolmyndighedernes tilstedeværelse.

12. Resultaterne af programmet anvendes til at afgøre, om genudsættelse er påkrævet, og meddelelserne om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et udfyldes i overensstemmelse hermed. Når der er udstedt en ordre om at genudsætte fisk, skal akvakulturbrugsoperatøren anmode om, at en national kontrolmyndighed og en regional ICCAT-observatør kommer til stedet for at overvåge genudsættelsen.
13. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen resultaterne af programmet senest den 1. september hvert år. I tilfælde af force majeure i forbindelse med anbringelse i bur forelægger medlemsstaterne disse resultater inden den 12. september hvert år. Kommissionen sender disse oplysninger til SCRS senest den 15. september hvert år til evaluering.

14. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse. Hver overførsel registreres for at kontrollere antallet af individer. De nationale kontrolmyndigheder skal overvåge disse overførsler og sikre, at alle interne overførsler på akvakulturbrug registreres i e-BCD-systemet.

Artikel 52

Meddelelse om anbringelse i bur og rapport om anbringelse i bur

1. Senest 72 timer efter afslutningen af hver anbringelse i bur indgiver en akvakulturbrugsoperatør en meddelelse om anbringelse i bur som fastsat i bilag XIV til deres kompetente myndighed.
2. Ud over den i stk. 1 omhandlede meddelelse om anbringelse i bur indgiver en medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, inden for en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur en rapport om anbringelsen i bur med de elementer, der er fastsat i bilag XI, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget den almindelige tun, og til Kommissionen. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
3. I forbindelse med stk. 2 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og en ordre om genudsættelse er efterkommet.

Artikel 53

Interne overførsler og stikprøvekontroller på akvakulturbrug

1. De medlemsstater, der er ansvarlige for et akvakulturbrug, indfører et sporbarhedssystem, herunder videooptagelse af interne overførsler.
2. Kontrolmyndighederne i de medlemsstater, der er ansvarlige for et akvakulturbrug, foretager stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse af almindelig tun, der er anbragt i bur, mellem tidspunktet for afsluttet anbringelse i bur i et år og den første anbringelse det følgende år.
3. Med henblik på stk. 2 fastsætter hver medlemsstat, der er ansvarlig for et akvakulturbrug, en mindsteprocentdel af fisk, der skal kontrolleres. Denne procentdel fastsættes i den i stk. 14 omhandlede årlige inspektionsplan. Medlemsstaten meddeler Kommissionen resultaterne af de vilkårlige kontroller, der er foretaget hvert år. Kommissionen videregiver disse resultater til ICCAT's sekretariat i april i året efter perioden for den relevante kvote.

Artikel 54

Adgang og krav til videooptagelser

1. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for et akvakulturbrug, sikrer, at de i artikel 49 og 51 omhandlede videooptagelser efter anmodning stilles til rådighed for de nationale kontrollører samt for regionale kontrollører og ICCAT-kontrollører samt for ICCAT-observatører og nationale observatører.
2. Den medlemsstat, der er ansvarlig for et akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 55

Årlig rapport om anbringelse i bur

De medlemsstater, der har pligt til at indgive meddelelser og rapporter om anbringelse i bur i henhold til artikel 52, indgiver en rapport om anbringelse i bur til Kommissionen hvert år inden den 31. juli for det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat inden den 31. august hvert år. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den samlede mængde almindelig tun, som akvakulturbruget har anbragt i bur, herunder tab i antal og vægt under transporten til burene foretaget af fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet
- b) listen over fartøjer, der fisker efter, leverer eller transporterer almindelig tun med henblik på opdræt (fartøjets navn, flag, registernummer og redskabstype), og faststående tunfiskenet
- c) resultaterne af prøveudtagningsprogrammet med henblik på at vurdere antal fanget almindelig tun fordelt på størrelse samt dato, klokkeslæt, fangstområde og den anvendte fangstmetode med det formål at forbedre statistikkerne til brug for bestandsvurderinger.

Prøveudtagningsprogrammet kræver, at størrelsesprøveudtagningen (længde eller vægt) i burene foretages på basis af én prøve (= 100 individer) for hver 100 ton levende fisk eller på basis af en prøve på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne vil blive indsamlet ved høst på akvakulturbruget og for fisk døde under transport i overensstemmelse med ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger. For fisk, der har været i opdræt i over et år, fastsættes der yderligere prøveudtagningsmetoder. Ved hver høst udtages der prøver, som omfatter alle bure

- d) antallet af almindelig tun, der er anbragt i bur, og et skøn over væksten og dødeligheden i fangenskab og over de solgte mængder i ton. Disse oplysninger gives pr. akvakulturbrug
- e) de mængder almindelig tun, der er anbragt i bur det foregående år, og
- f) de mængder fordelt efter oprindelse, der blev markedsført i det foregående år.

Artikel 56

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 68.

AFDELING 8

OVERVÅGNING

Artikel 57

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 gennemfører medlemsstaterne et FOS for deres fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover i overensstemmelse med bilag XV.

2. Fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, der er opført i det i artikel 26, stk. 1, litra a) og b), skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst fem dage før deres tilladelsesperiode og fortsætte med at sende disse data indtil mindst fem dage efter tilladelsesperiodens afslutning, medmindre der i forvejen er sendt en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregistret.
3. Af kontrollensyn skal fartøjsføreren eller førerens repræsentant sikre, at transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn, medmindre der er et meldingssystem for indsejling i og udsejling af havn.
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet "https data feed" videregiver Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen videregiver disse meddelelser til ICCAT's sekretariat.
5. Medlemsstaterne sikrer, at
 - a) der mindst hver anden time videregives FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen
 - b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i FOS, videregiver de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem

- c) de meddelelser, der videresendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) de meddelelser, der videresendes til Kommissionen, er i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.
6. Hver medlemsstat sikrer, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

AFDELING 9

INSPEKTION OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 58

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. De fælles internationale inspektionsaktiviteter skal udføres i overensstemmelse med ICCAT-ordningen for fælles international inspektion ("ICCAT-ordningen") for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion som fastsat i bilag IX til denne forordning.
2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.

3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat på grundlag af en risikovurdering udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
5. Med henblik på stk. 3 koordinerer Kommissionen eller et organ udpeget af denne overvågnings- og inspektionsaktiviteterne for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 59

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne af et fiskerfartøj, der fører dens flag, eller at en kontrollør udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fiskerfartøjet ikke befinder sig i en af dens havne, hvis fiskerfartøjet:

- a) ikke har overholdt registrerings- og rapporteringskravene i artikel 31 og 32 eller
- b) har overtrådt denne forordning eller har begået en alvorlig overtrædelse omhandlet i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 60

Krydskontrol

1. Hver medlemsstat kontrollerer oplysningerne i og den rettidige indgivelse af inspektionsrapporter og observatørrapporter, FOS-data og, hvor det er relevant, e-BCD'er, fiskerfartøjernes logbøger, overførsels- og omladningsdokumenter og fangstdokumenterne i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Hver medlemsstat foretager krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art indført i fiskerfartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom fakturaer eller salgsnotaer.

AFDELING 10

HÅNDHÆVELSE

Artikel 61

Håndhævelse

Uden at det berører artikel 89-91 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og navnlig medlemsstaternes forpligtelse til at træffe de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, træffer den medlemsstat, der er ansvarlig for et akvakulturbrug for almindelig tun, de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for akvakulturbruget, hvis den i overensstemmelse med national ret har fastslået, at akvakulturbruget ikke overholder nærværende forordnings artikel 46-56. Afhængigt af overtrædelsens karakter og i overensstemmelse med relevante bestemmelser i national ret kan sådanne foranstaltninger navnlig omfatte suspension eller inddragelse af tilladelsen, bøder eller begge. Medlemsstaterne meddeler enhver suspension eller inddragelse af en tilladelse til Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat herom med henblik på ændring af registeret over opdrætsfaciliteter for almindelig tun i overensstemmelse hermed.

Kapitel VI

Markedsføring

Artikel 62

Markedsføringsforanstaltninger

1. Uden at det berører forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013¹, er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som krævet i henhold til nærværende forordning eller i henhold til andre EU-retsakter om gennemførelse af ICCAT's bestemmelser om dokumentationsprogrammet for fangst af almindelig tun.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

2. Handel med samt import, landing, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt i Unionen, hvis:
 - a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning for almindelig tun i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller
 - b) den almindelige tun er fanget af et fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.

3. Handel med samt import, landing, forarbejdning og eksport af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt i Unionen, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, (EF) nr. 1005/2008 og (EU) nr. 1379/2013.

Kapitel VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 63

Evaluering

Efter anmodning fra Kommissionen indgiver medlemsstaterne omgående en detaljeret rapport om denne forordnings gennemførelse til Kommissionen. På grundlag af oplysningerne modtaget fra medlemsstaterne indgiver Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 19-04 til ICCAT's sekretariat inden den dato, der er fastsat af ICCAT.

Artikel 64

Finansiering

Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014¹ anses nærværende forordning for at være en flerårig plan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Artikel 65
Fortrolighed

Data, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med reglerne om fortrolighed i henhold til artikel 112 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 66
Procedure for ændringer

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 67 om ændring af denne forordning for at tilpasse den til foranstaltninger vedtaget af ICCAT, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater vedrørende:
 - a) undtagelser fra forbuddet i artikel 8 mod overførsel af ubrugte kvoter
 - b) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 24, stk. 4, artikel 26, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 32, stk. 2 og 3, artikel 35, stk. 5 og 6, artikel 36, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 2, artikel 51, stk. 13, artikel 52, stk. 2, artikel 55, artikel 57, stk. 5, litra b), og artikel 58, stk. 6
 - c) fangstperioder som omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 4

- d) den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse som fastsat i artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20, stk. 1
- e) de procentdele og referenceparametre, der er fastsat i artikel 13, artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 44, stk. 2, artikel 50 og artikel 51, stk. 8
- f) de oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 4, artikel 34, stk. 2, artikel 40, stk. 1, og artikel 55
- g) nationale observatørers og regionale ICCAT-observatørers opgaver som omhandlet i henholdsvis artikel 38, stk. 2, og artikel 39, stk. 5
- h) begrundelser for at nægte at give tilladelse til overførsel, jf. artikel 41, stk. 1
- i) årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om genudsættelse af fisk, jf. artikel 46, stk. 4
- j) antallet af fartøjer, jf. artikel 58, stk. 3
- k) bilag I-XV.

2. Eventuelle ændringer, som vedtages i overensstemmelse med stk. 1, skal være strengt begrænset til gennemførelsen af ændringer og/eller tilføjelser til den pågældende ICCAT-henstilling, som er bindende for Unionen.

Artikel 67

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 66, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 66 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 66 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 69

Ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001

I forordning (EF) nr. 1936/2001 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 3, litra g)-j), artikel 4a, 4b og 4c samt bilag Ia udgår.
- b) I bilag I udgår leddet "almindelig tun: *Thunnus thynnus*".
- c) I bilag II udgår rækken "*Thunnus thynnus*: almindelig tun".

Artikel 70

Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 udgår artikel 43.

Artikel 71

Ændring af forordning (EU) 2019/833

I forordning (EU) 2019/833 udgår artikel 53.

Artikel 72
Ophævelse

1. Forordning (EU) 2016/1627 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XVI til nærværende forordning.

Artikel 73
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

For Europa-Parlamentet
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Særlige betingelser for de fangstfartøjer, der fisker i henhold til artikel 19

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende kapacitetsbegrænsninger overholdes:
 - a) Det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2006.
 - b) Det maksimale antal ikkeindustrielle fartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Middelhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008.
 - c) Det maksimale antal fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Adriaterhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008. Hver medlemsstat tildeler individuelle kvoter til de pågældende fartøjer.

2. Hver medlemsstat kan tildele:
 - Højst 7 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens stangfartøjer og dørgefartøjer. For Frankrig må højst 100 ton almindelig tun på mindst 6,4 kg eller 70 cm fra underkæbe til haledelingspunkt fanges af fartøjer med en længde overalt på under 17 meter, som fører Frankrigs flag, og som fisker i Biscayabugten.

- Højest 2 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens kystnære, ikkeindustrialiserede fiskeri efter fersk fisk i Middelhavet.
 - Højest 90 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens fangstfartøjer i Adriaterhavet med opdræt for øje.
3. Kroatien kan anvende en mindstevægt på 6,4 kg eller 66 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for højest 7 % efter vægt af individer af almindelig tun fanget i Adriaterhavet af fartøjer, der fører dets flag, med henblik på opdræt.
4. Medlemsstater, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, fastsætter følgende halemærkningskrav:
- Hver almindelig tun forsynes med et halemærke straks efter losning.
 - Hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der skal angives i fangstdokumenterne for almindelig tun og anføres læseligt og på en ikke sletbar måde på alle pakninger indeholdende tun.
-

BILAG II

Logbogskrav

A. FANGSTFARTØJER

Minimumsspecifikationer for fiskerilogbøger:

1. Logbogens sider skal være nummererede.
2. Logbogen skal føres hver dag (midnat) eller før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.
4. Logbogen skal altid indeholde én kopi af alle siderne.
5. Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord.

Minimumsstandardoplysninger for fiskerilogbøger:

1. Fartøjsførers navn og adresse.
2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.
3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer, fartøjets internationale radiokaldesignal og IMO-nummer (hvis det foreligger).

4. Fiskeredskab:
 - a) type efter FAO-kode
 - b) dimensioner (f.eks. længde, maskestørrelse og antal kroge).

5. Aktiviteter til havs – mindst én linje pr. fangstrejsedag – med angivelse af:
 - a) aktivitet (f.eks. fiskeri eller sejlads)
 - b) position: nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse, herunder:
 - FAO-kode
 - i rund vægt i kg pr. dag
 - antal fisk pr. dag.

For notfartøjer anføres disse data for hvert fiskeri, herunder også nulfangst.

6. Fartøjsførers underskrift.

7. Vægt bestemt ved: skøn, vejning om bord.

8. Vægten i logbogen angives omregnet til levende vægt, idet det skal oplyses, hvilke omregningskoefficienter der er anvendt ved beregningen.

Minimumsoplysninger for fiskerilogbøger ved landing eller omladning:

1. Landingsdato og -havn eller omladningsdato og -havn.
2. Produkter:
 - a) art og FAO-præsentationskode
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg.
3. Førerens eller fartøjsrepræsentantens underskrift.
4. Ved omladning: modtagerfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

Minimumsoplysninger for fiskerilogbøger ved overførsel til bur:

1. Dato, klokkeslæt og position (bredde- og længdegrad) for overførslen.
2. Produkter:
 - a) art angivet med FAO-kode
 - b) antal fisk og mængde i kg, der er overført til bure.
3. Bugserfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

4. Navn på bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer.
5. I tilfælde af et fælles fiskeri skal fartøjsføreren foruden de oplysninger, der er nævnt i punkt 1-4, registrere følgende oplysninger i logbogen:
 - a) for så vidt angår det fangstfartøj, der overfører fisk til bure:
 - fangstmængder taget om bord
 - fangstmængder modregnet i dets individuelle kvote
 - navnene på de øvrige fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri
 - b) for så vidt angår de øvrige fangstfartøjer, der deltager i samme fælles fiskeri, men som ikke deltager i overførslen af fisk:
 - navnene på disse fartøjer, deres internationale radiokaldesignaler og ICCAT-numre
 - at der ikke er taget fangster om bord eller overført fangster til bure
 - fangstmængder modregnet i deres individuelle kvoter
 - navn og ICCAT-nummer på det i litra a) omhandlede fangstfartøj.

B. BUGSERFARTØJER

1. Bugserfartøjssføreren skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for overførslen, de overførte mængder (antal fisk og mængde i kg), burnummer samt fangstfartøjets navn, flagstat og ICCAT-nummer, navnet på det eller de øvrige deltagende fartøjer og deres ICCAT-nummer, bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer og ITD-nummeret.
2. Yderligere overførsler til hjælpefartøjer eller andre bugserfartøjer skal indberettes, idet der foruden de i punkt 1 omhandlede oplysninger angives hjælpefartøjets eller bugserfartøjets navn, flag, ICCAT-nummer og ITD-nummeret.
3. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle overførsler foretaget i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

C. HJÆLPEFARTØJER

1. Hjælpesfartøjets fører skal i logbogen dagligt registrere fartøjets aktiviteter, herunder dato, klokkeslæt og positioner, mængder af almindelig tun taget om bord og navnet på det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiske-net, som hjælpefartøjets fører arbejder sammen med.

2. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle de aktiviteter, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

D. FABRIKSSKIBE

1. Føreren af et fabriksskib skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for de udførte aktiviteter og de omladede mængder samt antal og vægt af almindelig tun modtaget fra akvakulturbrug, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjer, hvis det er relevant. Føreren skal også registrere disse akvakulturbrugs, faststående tunfiskenet eller fangstfartøjers navne og ICCAT-numre.

2. Føreren af et fabriksskib skal dagligt føre logbog over forarbejdningen af fisk med angivelse af rund vægt og antal fisk, der er overført eller omladet, den anvendte omregningsfaktor samt vægt og mængde for hver præsentationsform.

3. Føreren af et fabriksskib skal udfærdige og ajourføre en stuveplan, som viser de enkelte arters og præsentationsformers placering og mængde.

4. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle omladninger, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog, forarbejdningslogbogen, stuveplanen og de originale ICCAT-omladningsopgørelser skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

BILAG III

Fangstopgørelsesformular

Fangstopgørelsesformular												
Flag	ICCAT-nummer	Fartøjets navn	Startdato for fangst-opgørelse	Slutdato for fangst-opgørelse	Opgørelses periode (d)	Fangst dato	Fangststed		Fangst			Tildelt vægt ved et fælles fiskeri (kg)
							Bredde-grad	Længde grad	Vægt (kg)	Antal fisk	Gennemsnitsvægt (kg)	

BILAG IV

Formular til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri

Fælles fiskeri								
Flagstat	Fartøjets navn	ICCAT-nummer	Fiskeriets varighed	Operatørernes identitet	Fartøjets individuelle kvote	Fordelingsnøgle pr. fartøj	Destinationsopfednings- og opdrætsakvakulturbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato ...

Flagstatsattestering: ...

BILAG V

ICCAT-omladningsopgørelse

Dokument nr.

Transportfartøj	Fiskerfartøj	Endeligt bestemmelsessted:
Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Havn:
Flag:	Flag:	Land:
Flagstatens tilladelsesnummer:	Flagstatens tilladelsesnummer:	Stat:
Nationalt registreringsnummer:	Nationalt registreringsnummer:	
ICCAT-registernummer:	ICCAT-registernummer:	
IMO-nummer:	Eksternt identifikationsnummer:	
	Sidenummer i fiskerilogbog:	

	Dag	Måned	Klokkeslæt	År	[2_]0_[] []	Fiskerfartøjsførerens navn:	Transportskibsførerens navn:
Afsejling	[] []	[] []	[] []	Fra:	[] [] [] []		
Ankomst	[] []	[] []	[] []	Til:	[] [] [] []	Underskrift:	Underskrift:
Omladning	[] []	[] []	[] []		[] [] [] []		

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (f.eks. kasse, kurv) og enhedens landede vægt i kg: [] kg.

OMLADNINGSTED

Havn	Hav		Art	Antal enheder af fisk	Type vare levende	Type vare hel	Type vare rensset	Type vare, hoved-skåret	Type vare, file-teret	Type vare	Yderligere omladninger
											Dato: [] [] [] [] Sted/position: [] [] [] []
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag
											ICCAT-registernummer
											IMO-nummer
											Fartøjsførerens underskrift
											Dato: [] [] [] [] Sted/position: [] [] [] []
											Den kontraherende parts tilladelsesnummer
											Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn:
											Flag
											ICCAT-registernummer
											IMO-nummer
											Fartøjsførerens underskrift

Forpligtelser i forbindelse med omladning:

1. Den originale omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (fabriksskib/transportskib).
2. Kopien af omladningsopgørelsen opbevares om bord på det fangstfartøj eller af den operatør, hvis faststående tunfiskeknet har taget fangsterne.
3. Yderligere omladning skal godkendes af den relevante CPC, som gav fartøjet tilladelse til at deltage i fiskeriet.
4. Den originale omladningsopgørelse opbevares om bord på modtagerfartøjet indtil ankomst til landingsstedet.
5. Alle fartøjer, som deltager i en omladning, skal registrere omladningen i logbogen.

BILAG VI

ICCAT-overførselsopgørelse

Dokument nr.	ICCAT-overførselsopgørelse		
1. OVERFØRSEL AF LEVENDE ALMINDELIG TUN TIL OPDRÆT			
Fiskerfartøjets navn: Kaldesignal: Flag: Nummer på flagstatens overførselstilladelse: ICCAT-registernr.: Eksternt identifikationsnummer: Fiskerilogbogsnummer: Fælles fiskeri nr.:	Det faststående tunfiskekets navn: ICCAT-registernr.:	Bugserfartøjets navn: Kaldesignal: Flag: ICCAT-registernr.: Eksternt identifikationsnummer:	Navn på bestemmelsesakvakulturbrug: ICCAT-registernr.: Burnummer:
2. OPLYSNINGER OM OVERFØRSEL			
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Antal fisk:		Art:	Vægt:
Varetype: levende ☐ hel ☐ rensed ☐ andet (specificeres):			
Fiskerfartøjsførerens/tunfiskeketoperatørens/akvakulturbrugsoperatørens navn og underskrift:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift (bugserfartøj, fabrikksskib, transportskib):		Observatørens navn, ICCAT-nummer og underskrift:
3. YDERLIGERE OVERFØRSLER			
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Eksternt identifikationsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	

Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Eksternt identifikationsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Nummer på akvakulturbrugsstatens overførselstilladelse:	Eksternt identifikationsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	

4. OPDELTE BURE			
Donorburets nr.	Kg:	Antal fisk:	
Donorbugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Modtagerburets nr.	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Modtagerburets nr.	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.
Modtagerburets nr.	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserfartøjets navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernr.

BILAG VII

Minimumsoplysninger til fiskeritilladelser¹

A. IDENTIFIKATION

1. ICCAT-registreringsnummer
2. Fiskerfartøjets navn
3. Havnekendingsnummer (bogstaver og tal)

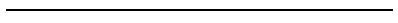
B. FISKERIBETINGELSER

1. Udstedelsesdato
2. Gyldighedsperiode

¹ Denne findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.

3. Betingelser for tilladelsen, herunder, hvor det er relevant, arter, områder, redskaber og andre betingelser, der følger af denne forordning og/eller national lovgivning.

		Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..
Områder							
Art							
Fiskeri- redskaber							
Andre betingelser							

BILAG VIII

ICCAT's regionale observatørprogram

UDPEGNING AF REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

1. For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:
 - a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaterne baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse
 - c) være i stand til at observere og registrere korrekt
 - d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS FORPLIGTELSER

2. De regionale ICCAT-observatører:
 - a) skal have afsluttet den tekniske uddannelse, der kræves i henhold til ICCAT's retningslinjer

- b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne, men – hvis det er muligt – ikke i den stat, som akvakulturbruget eller det faststående tunfiske net hører under, eller i notfartøjets flagstat. Hvis der fra bure høstes almindelig tun, der sælges fersk, kan den regionale ICCAT-observatør, der overvåger høsten, være statsborger i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget
- c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 3
- d) skal være opført på ICCAT's liste over regionale ICCAT-observatører
- e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS OPGAVER

3. De regionale ICCAT-observatørers opgaver går ud på:

- a) når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at kontrollere, at notfartøjerne overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget; den regionale ICCAT-observatør skal navnlig:
 - 1. i tilfælde hvor den regionale ICCAT-observatør observerer en aktivitet, der kan være ensbetydende med manglende overholdelse af ICCAT's henstillinger, indgiver den regionale ICCAT-observatør straks disse oplysninger til det selskab, der skal gennemføre det regionale ICCAT-observatørprogram, som straks videresenderoplysningerne til myndighederne i fangstfartøjets flagstat
 - 2. registrere og rapportere om de udførte fiskeriaktiviteter

3. observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 4. udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførselsaktiviteter
 5. spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 6. registrere og indberette de foretagne om overførselsaktiviteter
 7. kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel
 8. observere og anslå mængderne af overførte varer, herunder ved at gennemse videooptagelser
 9. kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer
 10. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af ICCAT-Kommissionen efter direktiver fra SCRS
- b) når det drejer sig om regionale ICCAT-observatører på akvakulturbrug og ved faststående tunfiskekødet, at kontrollere, at disse overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget; de regionale ICCAT-observatører skal navnlig:
1. kontrollere dataene i ITD'en, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'et, herunder ved at gennemse videooptagelser

2. bekræfte dataene i ITD'en, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne
 3. udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes og de faststående tunfiskens overførsler
 4. først kontrasi gnere ITD'en, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne, når den regionale ICCAT-observatør er enig i, at oplysningerne i disse dokumenter er i overensstemmelse med regionale ICCAT-observatørs observationer og den videooptagelse, der skal foreligge i henhold til artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 1
 5. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen efter instrukser fra SCRS
 6. registrere og kontrollere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker
- c) udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugsoperatøren mulighed for at indføre relevante oplysninger deri
- d) forelægge sekretariatet den almindelige rapport omhandlet i litra c) senest 20 dage efter observationsperiodens udløb
- e) udøve andre funktioner, som ICCAT-Kommissionen har fastsat.

4. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers og akvakulturbrugs fiskeri og overførsler fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.
5. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som den regionale ICCAT-observatør er udpeget til, hører.
6. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler hverken griber ind i ICCAT-observatørernes forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. dette bilags punkt 7 og artikel 39.

FLAGMEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE OVER FOR DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

7. Medlemsstater, der er ansvarlige for notfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, skal sikre, at de regionale ICCAT-observatører:
 - a) frit kan henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets og de faststående tunfiskenetts personale og gives adgang til redskaber, bure og udstyr

- b) på anmodning gives adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at observere, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilags punkt 3:
1. satellitbaseret navigationsudstyr
 2. radarbilledskærme, når de er i brug
 3. elektroniske kommunikationsmidler
- c) får kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer
- d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.

UDGIFTER TIL ICCAT's REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

8. De enkelte akvakulturbrugsoperatører eller notfartøjsejere afholder alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af ICCAT-observatørprogrammet.

BILAG IX

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen henstiller ICCAT-Kommissionen til, at der etableres følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSER

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:
 - a) at fiske uden en licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en
 - b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data

- c) fiskeri i et lukket område
- d) fiskeri i en forbudsperiode
- e) forsætlig fangst eller opbevaring af arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget
- f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller kvoter, der gælder ifølge ICCAT's bestemmelser
- g) anvendelse af forbudte fiskeredskaber
- h) forfalskning eller forsætlig tilsløring af fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering
- i) at tilsløre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse
- j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT
- k) overfald, modarbejdelse, intimidering, generering eller unødigt forstyrrelse eller forsinkelse af en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsættelse af vedkommende for sexchikane
- l) forsætlig manipulation med eller frakobling af FOS'et

- m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer
 - n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer
 - o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS
 - p) at foretage overførsel uden ITD
 - q) omladning til havs.
2. Observerer de autoriserede kontrollører ved bording og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter myndighederne i inspektionsfartøjernes flagstat straks myndighederne i fiskerfartøjets flagstat direkte og gennem ICCAT's sekretariat. I sådanne situationer underretter kontrolløren ligeledes eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
3. ICCAT-kontrolløren registrerer i fiskerfartøjets logbog de foretagne inspektioner og eventuelle overtrædelser.

4. Flagmedlemsstaten sikrer, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2, indstiller alle fiskeriaktiviteter. Flagmedlemsstaten skal beordre fiskerfartøjet til inden for 72 timer at sejle til den havn, som den har udpeget, hvor der skal indledes en undersøgelse.
5. Beordres fartøjet ikke til at anløbe havn, skal flagmedlemsstaten rettidigt fremlægge en behørig begrundelse for Kommissionen, der videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, som på begæring videregiver dem til de øvrige kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

6. Inspektioner gennemføres af kontrollører, der er udpeget af de kontraherende parter. De respektive stater meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de offentlige organer og kontrollører, der er bemyndiget og udpeget til at gennemføre inspektioner.
7. Skibe, der udfører internationale bordings- og inspektionsopgaver i overensstemmelse med dette bilag, fører et særligt flag eller en særlig vimpel, der er godkendt af ICCAT-Kommissionen og tildelt af ICCAT's sekretariat. Navnene på de skibe, der anvendes i dette øjemed, meddeles til ICCAT's sekretariat i så god tid som praktisk muligt inden påbegyndelsen af inspektionsaktiviteterne. ICCAT's sekretariat stiller oplysninger om de udpegede inspektionsfartøjer til rådighed for alle CPC'er, herunder ved at lægge oplysningerne på sit passwordbeskyttede websted.

8. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et passende ID-kort udstedt af flagstatens myndigheder i det format, der er vist i dette bilags punkt 21.
9. Med forbehold af de foranstaltninger, der aftales i henhold til punkt 16, skal et fartøj, der fører en kontraherende parts flag, og som fisker efter tun eller tunlignende fisk i konventionsområdet uden for farvande henhørende under den pågældende parts nationale jurisdiktion, standse, når et fartøj, der fører ICCAT's vimpel som angivet i punkt 7 og har en kontrollør om bord, sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren giver inspektionsholdet som omhandlet i punkt 10 lov til at borde og stiller en lejder til rådighed. Fartøjsføreren skal gøre det muligt for inspektionsholdet at undersøge udstyr, fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat er overholdt. Kontrolløren kan desuden udbede sig forklaringer i det omfang, det skønnes nødvendigt.
10. Inspektionsfartøjets befalingshavende bestemmer størrelsen af inspektionsholdet under hensyntagen til de relevante omstændigheder. Inspektionsholdet skal være så lille som muligt, men dog kunne udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilag, på en sikker og forsvarlig måde.

11. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det ID-kort, der er beskrevet i punkt 8. Kontrolløren efterlever almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksisser vedrørende sikkerheden om bord på det fartøj, der skal inspiceres, og besætningens sikkerhed, og sørger for mindst muligt at forstyrre fiskeriaktiviteter eller stuvningen af varerne, hvis dette er praktisk muligt, og undgår aktiviteter, der går ud over kvaliteten af fangsten om bord.

Kontrolløren begrænser sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode fiskerfartøjsføreren om at bistå sig i udførelsen af inspektionen. Kontrolløren udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Kontrolløren underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle bemærkninger, som fartøjsføreren finder relevante, og som underskrives af fartøjsføreren.

12. Der udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til inspektionsholdets myndigheder, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Konstateres der overtrædelser af ICCAT's henstillinger, bør kontrolløren ligeledes, hvis det er muligt, underrette eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.

13. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde kontrollørens ordrer, skal det inspicerede fartøjs flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.
14. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.
15. De kontraherende parter skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte inspektionsrapporter, observationsoplysninger som omhandlet i ICCAT-henstilling 94-09 og erklæringer fra dokumentbaserede inspektioner fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som nationale kontrollørers rapporter og følge dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende part skal betragte en udenlandsk kontrollørs rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende parter samarbejder for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørs rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
16. a) De kontraherende parter skal senest den 15. februar hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for gennemførelse af inspektionsaktiviteter i henhold til den henstilling, der gennemføres ved denne forordning, i det pågældende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende parter fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.

- b) De foranstaltninger, der er fastsat i ICCAT-henstilling 19-04, og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende parter, medmindre andet aftales, og ICCAT-Kommissionen skal i så fald underrettes. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende parter, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.
- 17.
- a) Fiskeredskaberne skal inspiceres i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i inspektionsrapporten, i hvilket underområde inspektionen fandt sted, og beskriver eventuelle konstaterede overtrædelser.
 - b) Kontrolløren har ret til at inspicere alle redskaber, der anvendes om bord.
18. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle de inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i inspektionsrapporten.

19. Kontrolløren kan fotografere redskaberne, udstyret, dokumentationen eller eventuelle andre elementer, som kontrolløren finder nødvendige, på en sådan måde, at det af fotografierne fremgår, hvilke karakteristika der efter vedkommendes mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser; i så fald skal rapporten indeholde en liste over de fotograferede emner, og kopier af fotografierne skal vedlægges kopien af rapporten til flagstaten.
20. Kontrolløren skal om nødvendigt inspicere alle fangster om bord for at konstatere, om ICCAT's henstillinger er overholdt.
21. Forlæg til ID-kort til kontrollører:

<p style="text-align: center;">INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p style="text-align: center;">Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <div style="border: 1px dashed black; width: 80px; height: 80px; margin-left: 10px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p>Photograph</p> </div>	 <p style="text-align: center;">ICCAT</p> <p style="font-size: small;">The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p style="text-align: center;"> </p> <p style="font-size: small;"> </p> <p style="font-size: small;"> </p>
---	--

BILAG X

Minimumsstandarder for videooptagelse

Overførsel

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet overførsel forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares om bord på fangstfartøjet eller opbevares af operatøren af akvakulturbruget eller af det faststående tunfiskeknet, hvor det er relevant.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er om bord på notfartøjet, og den anden til den nationale observatør om bord på bugserfartøjet – sidstnævnte kopi skal ledsage ITD'en og de dertil knyttede fangster. Denne procedure gælder kun for nationale observatører i de tilfælde, hvor der er tale om overførsel mellem bugserfartøjer.
4. Nummeret på ICCAT-overførselstilladelsen skal være vist i begyndelsen eller slutningen af hver videooptagelse, eller begge.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før overførslen påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet eller døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.

7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele overførslen.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal der foretages en kontroloverførsel. Operatøren kan anmode fartøjets eller det faststående tunfiskens flagstatsmyndigheder om at foretage en kontroloverførsel. Hvis operatøren ikke anmoder om en sådan kontroloverførsel, eller resultatet af den pågældende frivillige overførsel ikke er tilfredsstillende, skal kontrolmyndighederne anmode om så mange kontroloverførsler som nødvendigt, indtil der foreligger en videooptagelse af tilstrækkeligt god kvalitet. Sådanne kontroloverførsler skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet til et andet tomt bur. Hvis fiskens oprindelse er et faststående tunfiskenet, kan den almindelige tun, der allerede er overført fra det faststående tunfiskenet til modtagerburet, sendes tilbage til det faststående tunfiskenet, og i så fald annulleres kontroloverførslen under tilsyn af den regionale ICCAT-observatør.

Anbringelse i bur

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet anbringelse i bur forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.

2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares på akvakulturbruget.
 3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget.
 4. Nummeret på ICCAT-tilladelsen til anbringelse i bur skal være vist i begyndelsen eller slutningen af hver videooptagelse, eller begge.
 5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
 6. Før anbringelsen i bur påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
 7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele anbringelsen i bur.
 8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
 9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne kræve, at anbringelsen i bur foretages på ny. Den nye anbringelse i bur skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet på akvakulturbruget til et andet tomt bur på akvakulturbruget.
-

BILAG XI

Normer og procedurer for stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur

A. Anvendelse af stereokamerasystemer

Anvendelsen af stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur som krævet i henhold til denne forordnings artikel 51 skal ske i overensstemmelse med følgende:

1. Prøveudtagningsdensiteten for levende fisk må ikke udgøre mindre end 20 % af den mængde fisk, der anbringes i bur. Såfremt det er teknisk muligt, skal prøveudtagningen af levende fisk foregå sekventielt ved at størrelsesbestemme ét ud af fem individer; en sådan prøveudtagning skal bestå af fisk, der måles inden for en afstand på 2-8 meter fra kameraet.
2. Den overførselssluse, som forbinder donorburet og modtagerburet, må højst være 10 meter bred og 10 meter høj.
3. Såfremt målingerne af fiskenes længde viser en flertoppet fordeling (to eller flere kohorter af forskellige størrelser), skal det være muligt at anvende mere end én omregningsalgoritme ved samme anbringelse af fisk i bur; de(n) mest aktuelle algoritme(r), der er udarbejdet af SCRS, skal anvendes til at omregne længden fra underkæbe til haledelingspunkt til den samlede vægt i henhold til størrelseskategorien for den fisk, der måles ved anbringelsen af fisk i bur.
4. Valideringen af de længdemål, der er foretaget ved hjælp af stereokamera, skal foretages forud for hver anbringelse af fisk i bur ved at anvende en målestoksskala i en afstand på 2-8 meter.

5. Når resultaterne fra stereokamerakontrollen meddeles, skal oplysningerne vise den fejlmargen, der skyldes stereokamerasystemets tekniske specifikationer, og som ikke må overstige en margen på $\pm 5\%$.
 6. Rapporten om resultaterne af stereokamerakontrollen skal omfatte oplysninger om alle ovennævnte tekniske specifikationer, herunder prøveudtagningsdensiteten, prøveudtagningsmetoden, afstanden fra kameraet, overførselsslusens dimensioner og algoritmerne (forholdet mellem længde og vægt). SCRS reviderer disse specifikationer og fremsætter om nødvendigt henstillinger med henblik på at ændre dem.
 7. I de tilfælde, hvor de optagelser, der tages med stereokameraet, er af for dårlig en kvalitet til at kunne foretage et skøn over vægten af den almindelige tun, der anbringes i bur, udsteder myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskenet eller akvakulturbruget, en ordre om at gentage anbringelsen i bur.
- B. Præsentation og anvendelse af resultaterne af stereokamerakontrollen
1. Enhver afgørelse om eventuelle afvigelser mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes enten i forbindelse med det pågældende fælles fiskeri eller for de samlede fangster taget i faststående tunfiskenet, hvis der er tale om fangster taget i fælles fiskeri og faststående tunfiskenet, som skal overføres til et brug, hvori der deltager én enkelt CPC og/eller medlemsstat. Enhver afgørelse om eventuelle afvigelser mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes i forbindelse med anbringelsen i bur, hvis der er tale om fælles fiskeri med deltagelse af mere end én CPC og/eller medlemsstat, medmindre andet er aftalt mellem myndighederne i de CPC'er og/eller medlemsstater, hvis flag føres af de fangstfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.

2. Senest 15 dage efter datoen for anbringelse i bur sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, og til Kommissionen, sammen med følgende dokumenter:
- a) den tekniske rapport om stereokamerakontrollen, herunder:
 - generelle oplysninger: art, sted, bur, dato og algoritme
 - statistiske oplysninger om størrelse: gennemsnitsvægt og -længde, mindstevægt og -længde, maksimumsvægt og -længde, antal fisk, der er udtaget til kontrol, vægtfordeling, størrelsesfordeling
 - b) de detaljerede resultater af stereokamerakontrollen med angivelse af størrelse og vægt af alle fisk, der er udtaget til kontrol.
 - c) rapporten om anbringelse i bur, herunder:
 - generelle oplysninger om anbringelsen i bur: nummeret på den pågældende anbringelse i bur, akvakulturbrugets navn, burets nummer, BCD-nummeret, ITD-nummeret, fangstfartøjets eller det faststående tunfiskenetets navn og flagstat, bugserfartøjets navn og flagstat, dato for stereokamerakontrollen og filnavnet på de pågældende optagelser
 - den algoritme, der er anvendt til omregning af længde til vægt
 - en sammenligning mellem de mængder, der er registreret i BCD'et, og de mængder, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen, angivet som antal fisk, gennemsnitsvægt og samlet vægt (idet følgende formel anvendes til at beregne afvigelsen:
(stereokameraresultaterne-BCD)/stereokameraresultaterne * 100)

- systemets fejlmargen
- er der tale om rapporter om anbringelse i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, skal den sidste rapport om anbringelse i bur også omfatte et resumé af oplysningerne fra de foregående rapporter om anbringelse i bur.

3. Når myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfisknets medlemsstat modtager rapporten om anbringelse i bur, skal de træffe alle de fornødne foranstaltninger som beskrevet nedenfor:

- a) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger inden for det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
 - udstedes der ingen ordre om genudsættelse
 - ændres BCD'et både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer eller alternative teknikker) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- b) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger under det laveste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
 - udstedes der en ordre om at genudsættelse på grundlag af det laveste tal, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen
 - genudsættelse gennemføres efter procedureerne i artikel 41, stk. 2, og bilag XII
 - ændres BCD'et (efter at genudsættelsen er gennemført) både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer minus det antal fisk, der er genudsat) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.

c) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet har registreret i BCD'et, ligger over det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:

- udstedes der ingen ordre om genudsættelse
- ændres oplysningerne i BCD'et om den samlede vægt (på grundlag af det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen), antallet af fisk (på grundlag af resultaterne af kontrollen ved hjælp af kontrolkameraer) og gennemsnitsvægten i overensstemmelse hermed.

4. Når der foretages relevante ændringer af BCD'et, skal de værdier (antal og vægt), der er registreret i afsnit 2, stemme overens med værdierne i afsnit 6, og værdierne i afsnit 3, 4 og 6 må ikke være højere end værdierne i afsnit 2.

5. Hvis der skal kompenseres for afvigelser, der er konstateret i individuelle rapporter om anbringelse i bur, ved at justere samtlige anbringelser i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskenet, uanset om der skal genudsættes eller ej, skal alle relevante BCD'er ændres på grundlag af det laveste interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen. BCD'er, der vedrører mængder af almindelig tun, som skal genudsættes, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er genudsat, fremgår. BCD'er, der vedrører almindelig tun, som ikke genudsættes, men hvis mængder i henhold til resultaterne af stereokamerakontrollen eller kontrollen ved hjælp af alternative teknikker afviger fra de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal også ændres, således at disse afvigelser fremgår.

BCD'er, der vedrører fangster af almindelig tun, hvoraf nogle genudsættes, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er genudsat, fremgår.

BILAG XII

Protokol om genudsættelse

1. Når der genudsættes almindelig tun i havet fra opdrætsbure, skal dette optages ved hjælp af videokamera, og genudsættelsen skal overvåges af en regional ICCAT-observatør, der udarbejder en rapport, som indgives til ICCAT's sekretariat sammen med videooptagelsen.
2. Når der er udstedt en ordre om at genudsættelse, skal akvakulturbrugsoperatøren anmode om udsendelse af en regional ICCAT-observatør.
3. Når der genudsættes almindelig tun fri i havet fra transportbure eller faststående tunfiskenet, skal dette overvåges af en national observatør fra den medlemsstat, der er ansvarlig for bugserfartøjet eller det faststående tunfiskenet, som udarbejder en rapport herom, som skal indgives til kontrolmyndighederne i den ansvarlige medlemsstat.
4. Før fiskene genudsættes, kan medlemsstatens kontrolmyndigheder udstede en ordre om en kontroloverførsel under anvendelse af almindelige kameraer og/eller stereokameraer med henblik på at skønne mængden (antal og vægt) af almindelig tun, der skal genudsættes.

5. Medlemsstaternes myndigheder kan gennemføre yderligere foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at genudsættelsen finder sted på det mest hensigtsmæssige tidspunkt og sted med henblik på at øge sandsynligheden for, at fiskene finder tilbage til bestanden. Operatøren er ansvarlig for fiskenes overlevelse, indtil de genudsættes. Fiskene skal genudsættes senest tre uger, efter at anbringelsen i bur er afsluttet.

 6. Hvis der efter afsluttet høst fortsat er fisk tilbage på akvakulturbruget, som ikke er omfattet af et BCD, skal disse fisk genudsættes efter procedurerne i artikel 41, stk. 2, og dette bilag.
-

BILAG XIII

Håndtering af døde fisk

Det skal i forbindelse med fiskeri fra notfartøjer registreres i fiskerfartøjets logbog, hvor store mængder døde fisk der er fundet i noten, og disse mængder skal trækkes fra medlemsstatens kvote.

Registrering og håndtering af døde fisk ved første overførsel

1. BCD'et overdrages til den operatør, der er ansvarlig for bugserfartøjet, idet afsnit 2 (Samlede fangster), afsnit 3 (Handelsoplysninger for levende fisk) og afsnit 4 (Overførsel – inkl. "døde" fisk) skal være udfyldt.

De samlede mængder, der er registreret i afsnit 3 og 4, skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2. BCD'et skal være ledsaget af den originale ITD'en i overensstemmelse med denne forordning. De mængder, der er registreret i ITD'en (overført levende), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 3 i det dertil knyttede BCD.

2. Afsnit 8 i BCD'et (Handelsoplysninger) udfyldes og overdrages til den operatør, der er ansvarlig for det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke opbevares på fangstfartøjet med henblik på direkte landing på kysten). De døde fisk og det dertil knyttede afsnit i BCD'et skal være ledsaget af en kopi af ITD.
3. Mængden af døde fisk skal registreres i fangstfartøjets BCD eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i fangstfartøjernes BCD eller i BCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.

BILAG XIV

ICCAT-meddelelsen om anbringelse i bur¹

Fartøjets navn	Flag	Registreringsnummer Identificerbart burnummer	Fangstdato	Fangststed Længdegrad Breddegrad	eBCD-nummer	eBCD-dato	Dato for anbringelse i bur	Mængde anbragt i bur (t)	Antal fisk anbragt i bur med henblik på opfodning	Størrelses-sammensætning	Opdrætsfacilitet *

* Anlæg med tilladelse til drift med henblik på opfodning af almindelig tun fanget i konventionsområdet.

¹ Dette er den meddelelse om anbringelse i bur, der er fastlagt i ICCAT-henstilling 06-07.

BILAG XV

Minimumsstandarder for indførelsen af et FOS i ICCAT-konventionsområdet¹

1. Uanset eventuelle strengere krav, der finder anvendelse på specifikke ICCAT-fiskerier, skal hver medlemsstat gennemføre et FOS for dens fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter, der har tilladelse til at fiske i farvande uden for flagmedlemsstatens jurisdiktion, og:
 - a) kræve, at dens fiskerfartøjer udstyres med et autonomt, manipulationssikret system, der kontinuerligt, automatisk og uafhængigt af intervention fra fartøjet overfører meldinger til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter med det formål at sætte fartøjets flagmedlemsstat i stand til at spore fiskerfartøjets position, kurs og hastighed
 - b) sikre, at den satellitsporingsanordning, der er installeret om bord på fiskerfartøjet, indsamler og kontinuerligt overfører følgende data til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter:
 - fartøjets identifikation
 - fartøjets geografiske position (længdegrad og breddegrad) med en fejlmargen på under 500 meter og et konfidensinterval på 99 % og
 - dato og klokkeslæt
 - c) sikre, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter modtager en automatisk meddelelse, hvis kommunikationen mellem fiskeriovervågningscentret og satellitsporingsanordningen afbrydes

¹ Disse findes i ICCAT-henstillingen om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningsystem i ICCAT-konventionsområdet 18-10.

- d) i samarbejde med kyststaten sikre, at de positionsmeldinger, der overføres af de fartøjer, der fører dens flag, under aktiviteter i farvande under denne kyststats jurisdiktion, også automatisk og i realtid overføres til fiskeriovervågningscentret i den kyststat, der har givet tilladelse til aktiviteten. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse skal det på behørig vis tilstræbes at minimere driftsomkostningerne, de tekniske vanskeligheder og den administrative byrde i forbindelse med overførslen af disse meldinger, og
- e) for at lette overførslen og modtagelsen af positionsmeldinger, jf. punkt 1, litra d), sikre at fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten udveksler kontaktoplysninger og straks underretter hinanden om enhver ændring i disse oplysninger. Fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal underrette fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en om enhver afbrydelse i modtagelsen af løbende positionsmeldinger. Fremsendelsen af positionsmeldinger mellem fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal ske elektronisk ved hjælp af et sikkert kommunikationssystem.
2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at FOS-meldingerne overføres og modtages som anført i punkt 1, og anvende disse oplysninger til kontinuerligt at spore positionen for de fartøjer, der fører dens flag.

3. Hver medlemsstat skal sikre, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, sørger for, at satellitsporingsanordningen altid er fuldt funktionsdygtig, og at de i punkt 1, litra b), omhandlede oplysninger indsamles og overføres mindst én gang i timen for notfartøjer og mindst hver anden time for alle andre fartøjer. Medlemsstaterne skal desuden kræve, at deres fartøjsoperatører sikrer:
- a) at satellitsporingsanordningen ikke på nogen måde manipuleres
 - b) at FOS-data ikke ændres på nogen måde
 - c) at satellitsporingsanordningens antenner på ingen måde obstrueres, frakobles eller blokeres
 - d) at satellitsporingsanordningen er fastmonteret på fiskerfartøjet, og at strømforsyningen ikke bevidst afbrydes, og
 - e) at satellitsporingsanordningen ikke fjernes fra fartøjet, medmindre der er tale om reparation eller udskiftning.

4. I tilfælde af teknisk fejl eller funktionssvigt i den satellitsporingsanordning, der er monteret om bord på et fiskerfartøj, skal anordningen repareres eller udskiftes inden for en måned efter hændelsen, medmindre fartøjet er blevet slettet fra listen over godkendte store fiskerfartøjer, hvis det er relevant, eller hvis tilladelsen for fartøjer, der ikke skal opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer, til at fiske i områder uden for flag-CPC'ens område ikke længere er gyldig. Fartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse med en defekt satellitsporingsanordning. Hvis en anordning ophører med at fungere, eller der opstår en teknisk fejl i anordningen under en fangstrejse, skal reparation eller udskiftning foretages, straks fartøjet kommer i havn. Fiskerfartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse, uden at satellitsporingsanordningen er blevet repareret eller udskiftet.
5. Hver medlemsstat eller CPC skal sikre, at et fiskerfartøj med en defekt satellitsporingsanordning mindst dagligt sender rapporter med de i punkt 1, litra b), omhandlede oplysninger via andre kommunikationsmidler (radio, webbaseret rapportering, e-mail, telefax eller telex).
6. Medlemsstater eller CPC'er må kun tillade, at et fartøj afbryder dets satellitsporingsanordning, hvis fartøjet ikke fisker i en længere periode (f.eks. når det ligger i tørdok til reparation), og det på forhånd har meddelt dette til de kompetente myndigheder i dets flagmedlemsstat eller -CPC. Satellitsporingsanordningen aktiveres igen og skal mindst indsamle og overføre én rapport, inden fartøjet forlader havnen.

BILAG XVI

Sammenligningstabel mellem forordning (EU) 2016/1627 og nærværende forordning

Forordning (EU) 2016/1627	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	–
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 11
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
Artikel 10	Artikel 16
Artikel 11	Artikel 17 og bilag I
Artikel 12	Artikel 17 og bilag I
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 4
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 30

Forordning (EU) 2016/1627	Nærværende forordning
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	Artikel 34
Artikel 32	Artikel 35
Artikel 33	Artikel 40
Artikel 34	Artikel 41
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 42
Artikel 39	Artikel 45
Artikel 40	Artikel 46
Artikel 41	Artikel 46
Artikel 42	Artikel 47
Artikel 43	Artikel 48
Artikel 44	Artikel 49
Artikel 45	Artikel 50
Artikel 46	Artikel 51
Artikel 47	Artikel 55
Artikel 48	Artikel 56

Forordning (EU) 2016/1627	Nærværende forordning
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 38
Artikel 51	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 58
Artikel 53	Artikel 15
Artikel 54	Artikel 59
Artikel 55	Artikel 60
Artikel 56	Artikel 62
Artikel 57	Artikel 63
Artikel 58	Artikel 64
Artikel 59	Artikel 68
Artikel 60	Artikel 70
Artikel 61	Artikel 71
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag V
Bilag IV	Bilag VI
Bilag V	Bilag III
Bilag VI	Bilag IV
Bilag VII	Bilag VIII
Bilag VIII	Bilag IX
Bilag IX	Bilag X
Bilag X	Bilag XI
Bilag XI	Bilag XII
Bilag XII	Bilag XIII